

ความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุกัญญา ขำเพชร

23 ส.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ ๗๗๗

197066

คณะกรรมการควบคุมและ คณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาโทฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับ ไปเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รศ.ดร.พดุง อารยะวิญญู)

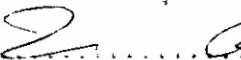
..... กรรมการ

(รศ.ดร.บุษย์ ชิด ภัฏโณนันตพงษ์)

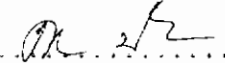
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ.ดร.พดุง อารยะวิญญู)

..... กรรมการ

(รศ.ดร.บุษย์ ชิด ภัฏโณนันตพงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รศ.ศรียา นิยมธรรม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาโทฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศรียา นิยมธรรม)

วันที่ 17 เดือน พฤษภาคมพ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู รองศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม รองศาสตราจารย์ ดร.บุญเชิด ภิญโญนนศพงษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจิตต์ อภิณัยนุรักษ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนปริญญานิพนธ์ได้ประสบความสำเร็จด้วยดี พระคุณนี้ผู้วิจัย จะขอจารึกไว้ตลอดกาล

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ดร.สุจินดา ผ่องอักษร และอาจารย์ภูวดี คำผาย แห่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้ความเมตตาแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม ให้มีความ สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่านผู้บริหารโรงเรียน และคณาจารย์โรงเรียนสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานครทุกท่านโดยเฉพาะโรงเรียนวัดพลับพลายชัย ที่เมตตาให้ กำลังใจ และสนับสนุนมาตลอดระยะเวลา

การทำวิจัยครั้งนี้จะประสบปัญหาอย่างมหันต์ถ้าขาดคุณแม่ และคุณพ่อ ที่ต้องรับภาระ ให้อุปการะอย่างแม้ภาระงานที่สำคัญที่สุดที่ผู้วิจัยมีอาจผลักไปให้ผู้อื่นได้ในชีวิตนี้ ซึ่งคุณแม่และ คุณพ่อได้รับการนี้ไปโดยมิเคยเอ่ยบ่นให้อุปการะใจแม้แต่น้อย ลูกขอกราบเท้าและบูชาด้วยใจ กาย และวิญญาณของลูก

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณศิริชัย รัฐอนันต์พินิจ แห่งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ คุณสุนันทนา เกลี้ยงสะอาด พี่สาวผู้เป็นเหมือนแม่พระที่เป็นธุระในเรื่อง ต่าง ๆ ให้ด้วยดีตลอดเวลา คุณปรีชา ขำเพชร และเด็กหญิงสฤณีธร ขำเพชร สามี และลูกที่อดทนต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่บกพร่องของภรรยา และแม่ของลูกที่ดีเพื่อหวังจะได้เห็น ความสำเร็จการศึกษาของภรรยา และของแม่ โดยมิเคยแสดงใด ๆ ให้กระเทือนใจแม้ แต่น้อย

สกุญญา ขำเพชร

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	ความรู้และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม สำหรับ เด็กที่มีความ	
	ต้องการพิเศษ	7
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมและความต้องการในการจัดการ	
	เรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ	37
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	42
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	44
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	46
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	48
	ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย	58

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	75
กลุ่มตัวอย่าง	75
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	75
การวิเคราะห์ข้อมูล	76
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะทั่วไป	81
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	81
 บรรณานุกรม	 82
 ภาคผนวก	 88
 ประวัติย่อของผู้วิจัย	 115

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทย โดยประมาณ	11
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
3	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามการจัดการเรียนร่วม	48
4	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามเพศ	50
5	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามอายุ	51
6	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามอายุราชการ	52
7	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามระดับการศึกษา	53
8	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามการเรียนสาขาการศึกษาพิเศษ ...	54
9	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ .	55
10	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามหน้าที่รับผิดชอบ	56
11	จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการสอน เด็กที่มีความต้องการพิเศษ	57
12	ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ ตามสภาพปัจจุบัน	58
13	ความพร้อมในด้านบุคลากร ตามสภาพปัจจุบัน	60
14	ความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ตามสภาพปัจจุบัน	62
15	ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.	65
16	ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร	67
17	ความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วมจำแนกตามความบกพร่องของเด็ก	71
18	ความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วมจำแนกตามรูปแบบของการจัดการ เรียนร่วม	73

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	17
2	การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ	19
3	แผนภูมิแสดงการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีลักษณะพิเศษในโรงเรียนปกติ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา	20
4	กระบวนการวางแผนและดำเนินการจัดการเรียนการสอน	24
5	แผนภูมิแสดงกระบวนการวินิจฉัยและตัดสินใจเพื่อดำเนินการเรียนร่วม ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา	29
6	องค์ประกอบที่จะให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนร่วม	33

ภูมิหลัง

ในสังคมมนุษย์ พ่อแม่มีความปรารถนาที่จะให้ลูกที่เกิดมามีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ แต่เหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีตและปัจจุบัน อาจรวมถึงอนาคต ยังมีบุคคลส่วนหนึ่งที่มีความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ เป็นบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ของสังคมที่จะต้องให้ความช่วยเหลือ โดยเฉพาะด้านการศึกษา เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล ในการที่จะให้บุคคลเหล่านี้มีชีวิตอยู่ในสังคมเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นปัจจัยสำคัญในการวางรากฐานการสร้างอนาคตให้แก่ประเทศชาติ

การจัดการศึกษาพิเศษ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นกระบวนการพัฒนาเยาวชนของชาติอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งคือโอกาสทางสังคมในการพัฒนาตนเองทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติ

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 หมวด 2 แนวนโยบายข้อ 12 กล่าวว่า "สถานศึกษาพึงให้ความเสมอภาคแก่บุคคลในการเข้ารับการศึกษิตตามความสามารถของบุคคลนั้น" ข้อ 15 กล่าวว่า "รัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้มีความผิดปกติทางร่างกาย จิตใจ หรือสังคม และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงกัน" และหมวด 3 ข้อ 38 กล่าวว่า "การจัดการศึกษาพิเศษเป็นการจัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญาหรือจิตใจ อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะหรือจัดในโรงเรียนธรรมดาได้ตามความเหมาะสม"

จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) นโยบายในการจัดการพัฒนาการศึกษาระดับประถมศึกษา ข้อ 3 กล่าวว่า "เร่งขยายบริการการศึกษา เพื่อให้เด็กทุกคนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับรวมทั้งผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้เรียนจนจบหลักสูตรประถมโดยเฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เด็กที่มีความผิดปกติประเภทต่าง ๆ มาตราการข้อ 2 กล่าวว่า "ขยายการจัดการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และผู้ที่มีความผิดปกติประเภทต่าง ๆ ได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะการจัดในลักษณะของโครงการเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนประถม

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ แสดงว่า รัฐให้ความสำคัญเสมอภาคในด้านการศึกษาแก่เด็กทุกประเภท เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีสิทธิได้รับการศึกษา เช่นเดียวกับเด็กปกติเมื่อรัฐจัดการศึกษาให้เด็กปกติแล้ว ก็ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย การศึกษาที่จัดไว้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็กเหล่านั้น จึงจะสามารถทำให้เด็กได้รับประโยชน์เต็มที่จากการศึกษา (ผดุง อารยะวิญญู, 2533 : 6 - 7)

รัฐบาลไทยโดยคณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมเลี้ยงดูเด็ก (2535) ได้เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "เด็กพิการ" โดยกำหนดเป็นนโยบายและมาตรการในการพัฒนาเด็ก กล่าวว่

นโยบายข้อ 2 ส่งเสริมและสนับสนุน การจัดการบริการเตรียมความพร้อมและบริการการศึกษาสำหรับเด็กให้ทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยมุ่งเน้นการอบรมบ่มนิสัยและการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา บุคลิกภาพอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับวัย

มาตรการเร่งด่วน ข้อ 3 ขยายการศึกษาสำหรับเด็กที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น หรือการได้ยิน เด็กเรียนช้า เด็กพิการ ทั้งในรูปแบบการศึกษาพิเศษหรือการเรียนร่วมกับเด็กปกติ รวมทั้งจัดการศึกษาสงเคราะห์สำหรับเด็กในภาวะยากลำบาก ทางการ

มาตรการระยะยาว ข้อ 1 สนับสนุนให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมทำการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อพัฒนาเด็กไทยอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงวิธีการให้การศึกษที่เหมาะสมกับเด็กที่มีลักษณะพิเศษ เช่น เด็กพิการ เด็กปัญญาเลิศ เป็นต้น (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก, 2535 : 50 - 52)

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ และคณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมเลี้ยงดูเด็กได้เสนอรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษ 2 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ จัดแยกให้เรียนในสถานศึกษาหรือสถาบันเฉพาะเป็นการแยกเด็กออกมาอยู่ร่วมกัน เฉพาะเด็กพิการด้วยกัน เพื่อให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด เหมาะสำหรับเด็กพิการระดับมาก ซึ่งมีอยู่เพียงส่วนน้อย แต่จำเป็นต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากบุคลากรทางการแพทย์และทางจิตวิทยาและอีกลักษณะหนึ่งคือจัดให้เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติ โดยเข้าทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปกติมากน้อยตามระดับความพร้อม

ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ลักษณะนี้เหมาะกับเด็กพิการส่วนใหญ่ ซึ่งมีความพิการไม่มากนัก เพราะเด็กได้อยู่ในโลกในสังคมที่แท้จริง ช่วยให้เด็กได้มีแบบอย่างที่ดี และเด็กได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เขาจะต้องอยู่จริง ๆ เมื่อเติบโตขึ้นครอบครัวและสังคมก็จะได้ชินกับเด็กพิการ เรียนรู้ที่จะเข้าใจและปรับตัวเข้ากับความต้องการของเด็กพิเศษ

แนวโน้มทางการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะจัดการศึกษาในลักษณะของการเรียนร่วมโดยจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในห้องเดียวกับเด็กปกติ หากความพิการเป็นอุปสรรคไม่สามารถเรียนร่วมในลักษณะดังกล่าวได้ ก็ควรจัดเป็นชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ (ผดุง อารยะวิญญู, 2533 : 7)

แนวคิดของนักการศึกษาพิเศษในปัจจุบันเป็นการนำเด็กเข้าสู่ภาวะปกติให้มากที่สุด หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือเด็กพิการให้สามารถปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปในชีวิตได้ดีขึ้น โดยอาศัยวิธีการในการให้การศึกษา และการให้ความช่วยเหลือที่มีลักษณะปกติขึ้นเรื่อย ๆ (Smith and others, 1983 : 22) แนวคิดนี้เป็นพื้นฐานสำคัญของการจัดการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วม ครอบคลุมทั้งการบริหารและการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม การบริหารหลักสูตรปกติที่ดัดปรับให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การบริหารงบประมาณ การปรับและการจัดสร้างอาคารสถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนร่วม การประสานงานกับชุมชน และนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการให้บริการเสริมแก่เด็กรวมถึงความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่จะจัดการเรียนร่วม (ศรีนธร วิทยะสิรินันท์, 2535 : 348 - 349)

ผลการจัดบริการด้านการศึกษาแก่เด็กพิการยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ โดยเฉพาะการลงทุนในด้านงบประมาณ เพราะการจัดการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเฉพาะเด็กพิการต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงกว่าเด็กปกติถึง 8 เท่าตัว แต่ถ้าหากจัดเรียนร่วมจะใช้ค่าใช้จ่ายต่ำกว่าเปิดสอนต่างหากประมาณ 2 เท่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2530)

จะเห็นว่า การจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จต้องมีความพร้อมทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ จะต้องมีการวางแผนที่รอบคอบและรัดกุมร่วมกันระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่จะจัดการเรียนร่วมด้วย

ดังนั้น ในการที่จะจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ จะสำเร็จหรือไม่นั้น ต้องมีความพร้อมด้านต่าง ๆ และผู้บริหารรวมทั้งครูผู้สอนมีความต้องการที่จะเปิดสอน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร และคาดว่าผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดเตรียมความพร้อมและนำความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอน มาประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนร่วมให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความต้องการของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอนในการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนที่จะจัดการเรียนร่วม และเป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ถ้าโรงเรียนมีความพร้อมและต้องการเปิดการเรียนร่วม สามารถเปิดการเรียนร่วมได้ แต่ถ้าโรงเรียนไม่พร้อมและต้องการเปิดการเรียนร่วม ไม่สามารถเปิดการเรียนร่วมได้

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 38 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นผู้บริหาร ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากโรงเรียนทั้ง 38 โรงเรียน ผู้บริหารใช้ทุกคน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ใช้การสุ่มแบบหลายชั้น

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม

3.2 ความต้องการในการจัดการเรียนร่วม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีความต้องการทางการศึกษาแตกต่างไปจากเด็กปกติ การให้การศึกษาสำหรับเด็กเหล่านี้จึงควรมีลักษณะแตกต่างไปจากเด็กปกติในด้านเนื้อหา วิธีการ และการประเมินผล เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ เด็กปัญญาเลิศ เด็กปัญญาอ่อน เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตาดู เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย (และสุขภาพ) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม เด็กที่มีความบกพร่องทางภาษา เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และเด็กพิการซ้ำซ้อน

2. เด็กปกติ หมายถึง เด็กที่ไม่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญาที่เรียนในชั้นร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. การเรียนร่วม หมายถึง การจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนในชั้นเดียวกับเด็กปกติ อาจเรียนร่วมเต็มเวลาหรือเรียนร่วมบางเวลา

4. ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม หมายถึง ความพร้อมที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนในเรื่องเกี่ยวกับจำนวนของ อาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ ที่มีอยู่ในโรงเรียนปัจจุบันว่า มีความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมมากน้อยระดับใดใน 5 ระดับ คือ ความพร้อมน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด

5. ความต้องการในการจัดการเรียนร่วม หมายถึง ความต้องการที่ได้จากแบบสอบถามตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษและครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการเรียนร่วม ประเภทของเด็กที่ต้องการจัดการเรียนร่วม และรูปแบบการจัดการเรียนร่วมโดยที่ความต้องการจัดการเรียน

รวมมี 4 ระดับ คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย ค่อนข้างเห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนประเภท ของเด็กและรูปแบบการจัดการเรียนร่วมเป็นการเรียงลำดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่ามีความสำคัญมากที่สุด ถึงน้อยที่สุดจากลำดับที่ 1 - 5

6. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

7. ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง ครูผู้สอนประจำชั้น และครูผู้สอนวิชาพิเศษที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วมระดับประถมศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

8. ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง ครูประจำชั้นและครูผู้สอนวิชาพิเศษที่สอนเด็กปกติในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมและโรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วมระดับประถมศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความพร้อม และความตั้งการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็ก ปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ความรู้ และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ความหมายของการเรียนร่วม

ความเป็นมาของการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วมในประเทศไทย

ความสำคัญ และประโยชน์

รูปแบบการจัดการเรียนร่วม

หลักการจัดการเรียนร่วม

หลักการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

✓ ข้อพิจารณาในการจัดเด็กเข้าเรียนร่วม

✓ การร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่จะช่วยให้การเรียนร่วมประสบความสำเร็จ

การประเมินผลโครงการเรียนร่วม

การเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ภาพพจน์ของโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

กรุงเทพมหานคร

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วม

ระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

ความรู้และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

เอกสารเกี่ยวกับการเรียนร่วม

ความหมายของการเรียนร่วม

การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้มีโอกาส

เรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ และดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข

ศรียา นิยมธรรม (2532 : 36 - 37) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วมหมายถึง วิธีจัดการศึกษา เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนรู้ เจริญเติบโต ในสิ่งแวดล้อมของการได้มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กปกติในการร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ กิจกรรมเหล่านั้นต้องเกี่ยวข้องกับพัฒนาการต่าง ๆ ทุกด้าน เช่น ร่างกาย สังคม ภาษา และสติปัญญา ทั้งยังหมายถึง การจัดโปรแกรมการศึกษารายบุคคล ตามความต้องการ และความสามารถของเด็ก โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มใหญ่ และกลุ่มเล็กอย่างเหมาะสม โดยให้เด็กทุกคนได้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

ผดุง อารยะวิญญู (2533: 188) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วมหมายถึง วิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยจัดเด็กเข้าเรียน ในชั้นเดียวกันกับเด็กปกติ

วารี ธีระจิตร (2534 : 11) ได้ให้ความหมายของการเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วมหมายถึง การรวมเด็กพิเศษไว้กับเด็กปกติในด้านเวลา ด้านการเรียนการสอน และด้านสังคม ภายใต้พื้นฐานการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งการปรับตัวทางสังคม เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ตรง และสามารถพัฒนาตนเองไปให้มากที่สุด

จากแนวคิดของนักการศึกษายุคใหม่ในการที่จะให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กทุกคนจนถึงกับมีกฎหมายระบุ เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้การเรียนร่วมเป็นที่แพร่หลาย แม้กระทั่งในกลุ่มเด็กปัญญาอ่อน ปัจจุบันเด็กปัญญาอ่อนพอเรียนได้ จึงได้เรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ โดยมีแหล่งสอนซ่อมเสริมมาบริการควบคู่กันไปด้วย (Kirk. 1979)

คอฟมาน และคนอื่น ๆ (Kauffman and others. 1975 : 1 - 12) ได้ให้นิยามของการจัดเรียนร่วมไว้ว่า การเรียนร่วม หมายถึงการรวมเด็กพิเศษให้เข้าอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ที่ปกติทั้งในทางความเป็นอยู่ทางการเรียนการสอน และทางสังคม โดยมีพื้นฐานอยู่บนการวางแผนทางการศึกษาที่กำลังดำเนินอยู่ และพิจารณาเป็นรายบุคคล และกระบวนการวางแผนจะต้องมีการระบุให้ชัดเจนถึงความรับผิดชอบของบุคลากรผู้บริหาร ผู้สอนและผู้สนับสนุนทั้งการศึกษาปกติ และการศึกษาพิเศษ

สรุป การเรียนร่วมหมายถึง การเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเจริญเติบโตเต็มที่ตามความสามารถของตน ในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็กปกติ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียน และกิจกรรมนอกเวลาเรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาะทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ด้วยเหตุดังกล่าว ทำให้เห็นว่าการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เป็นการจัดการศึกษาที่เหมาะสม และให้ความเสมอภาคแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยช่วยให้เด็กเหล่านี้มีโอกาสเรียนได้มากที่สุด แต่ต้องคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคล และมีการจัดบริการพิเศษให้ตามความจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีโอกาสเรียนรู้ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยแพทย์และอื่น ๆ จากหน่วยงานของรัฐและเอกชน แต่การจัดการเรียนร่วมจะกระทำได้สำเร็จ จะต้องได้รับความร่วมมือ และการยอมรับของครูผู้สอน และผู้บริหาร โรงเรียนต่าง ๆ ตลอดจนทุกฝ่ายที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กเหล่านี้

ความหมายของการจัดการเรียนร่วม

การจัดการศึกษาในประเทศไทย เริ่มต้นมาช้านานแล้ว แต่มิได้มีการบังคับให้เด็กไทยทุกคนต้องเข้าเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่มีความพิการ จนกระทั่งมีการตราพระราชบัญญัติประถมศึกษาภาคบังคับ ในปีพ.ศ. 2478 ยกเว้นให้เด็กพิการไม่ต้องเข้าเรียน อันเป็นเหตุให้คนพิการขาดโอกาสทางการศึกษา ต่อมาเมื่อเปลี่ยนมาใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษาปี 2523 ทำให้ผู้พิการมีสิทธิเท่าเทียมเด็กปกติ โดยที่ผู้ปกครองที่ไม่ต้องการให้เด็กพิการเข้าเรียนจะต้องไปขอยกเว้นในการเข้ารับการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการ ได้ทดลองสอนเด็กพิการมาทุกประเภทโดยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2482 ในช่วงระยะเวลาที่ทำการสอนเด็กพิการมาทุกประเภทร่วม 40 ปีเศษนี้ พบว่าเด็กพิการสามารถเรียนได้ไม่ว่าจะเป็นความพิการด้วยเหตุแห่งร่างกาย หรือทางสติปัญญา (ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย. 2529 : 1)

การเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่ง สมัยก่อนจะคำนึงถึงเด็กพิการเป็นสำคัญ ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กประเภทนี้จะจัดเป็นกลุ่มตามความสามารถ ตามสภาพความพิการของเด็ก เช่น เด็กตาบอด เด็กหูหนวกเด็กปัญญาอ่อน และจัดตั้งโรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กแต่ละประเภทโดยเฉพาะ ต่อมาการจัดการศึกษาในลักษณะนี้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจึงมีการจัดการศึกษาให้เด็กพิการใหม่ เด็กพิการได้รับการเรียกชื่อใหม่ว่าเป็น "เด็กที่มีความต้องการพิเศษ" และเด็กเหล่านี้ได้รับการจัดเข้าเรียนในชั้นเดียวกันกับเด็ก

ปกติ การจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนเดียวกันกับเด็กปกติเรียกว่า
"การเรียนร่วม" (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 188)

การจัดการเรียนร่วมในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2500 กระทรวงศึกษาธิการจัดให้มีการทดลองเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ
ขึ้นเป็นครั้งแรกในโรงเรียนประถมศึกษา 7 แห่งในกรุงเทพมหานคร คือ ที่โรงเรียนพญาไท
โรงเรียนวัดชนะสงคราม โรงเรียนวัดพญาไท โรงเรียนวัดหนัง โรงเรียนวัดนิมมานนรี
โรงเรียนสามเสนนอก และโรงเรียนวัดชัยชนะสงคราม การทดลองเรียนร่วมที่จัดครั้งนี้จัดให้
เฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเท่านั้น ต่อมาปี พ.ศ. 2507 กระทรวงศึกษาธิการได้
รับการสนับสนุนด้านวิทยากรจากมูลนิธิช่วยคนตาบอดแห่งประเทศไทยแห่งสหรัฐอเมริกา (American
Foundation Oversea for the Blind) ให้มีการจัดการสอนคนตาบอดเรียนร่วมใน
โรงเรียนปกติขึ้น ดังนั้นจึงทำให้การเรียนร่วมเป็นที่รู้จักแพร่หลายในหมู่ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเป็น
เด็กพิการการจัดการเรียนร่วมได้พัฒนาเรื่อยมาจนมีการจัดการเรียนร่วมในกลุ่มเด็กพิการประเภท
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินขึ้นที่โรงเรียนพญาไท อีกตามลำดับ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2520 ได้มี
การประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ขึ้น ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก
พิการว่า "เป็นการศึกษาที่จัดให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา และ
จิตใจ อาจจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดในโรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม"
(ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย. 2529 : 1)

ความสำคัญและประโยชน์

องค์การยูเนสโก เคยสำรวจจำนวนเด็กพิการในประเทศต่าง ๆ สรุปว่าเด็กพิการ
ทุกประเภทในแต่ละประเทศมีประมาณ 10% ของประชากรทั้งหมด (ผดุง อารยะวิญญู.
2533 : 4 - 5)

ตาราง 1 จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทย โดยประมาณ

ประเภทเด็ก	ร้อยละต่อประชากร	จำนวนเด็กในประเทศไทย
	ในวัยเด็ก	ไทย โดยประมาณ
1. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	.7	47,537
2. เด็กปัญญาอ่อนทุกประเภท	3	203,726
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา	1	67,908
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	.5	33,954
5. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม	2	135,818
6. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้	4	271,635
รวม		760,578

หมายเหตุ : คำนวณจากประชากรในวัยเรียน อายุ 5 - 14 ปี ที่สังกัด สปช. จำนวนทั้งหมด 6,790,885 คน สถิติปี 2530 (คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531)

ฮอทช์คิส (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. 2529 ; อ้างอิงมาจาก Hotchkis. 1984) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1. ทางด้านการเรียน เด็กมีโอกาสได้เรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติ โดยไม่มีข้อยกเว้น เช่น ถ้าเด็กเรียนในโรงเรียนพิเศษครูก็มักจะให้ความสนใจแก่เด็กมากไป หรือตั้งความหวังไว้ค่อนข้างต่ำ เมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ครูก็มักจะปล่อยเพราะถือว่าเด็กมีความบกพร่อง ถ้าเด็กเรียนในโรงเรียนปกติเด็กจะต้องปฏิบัติตามเด็กปกติ เช่น พยายามทำงานให้เสร็จเหมือนคนอื่น ทำให้เด็กได้รับทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

2. ทางด้านสังคม เด็กสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมปกติได้ดีขึ้น มีเพื่อนมากขึ้นไม่เฉพาะแต่เพื่อนพิการเท่านั้น เพื่อนบ้านเข้าใจเด็กดีขึ้น ยอมให้ลูกของตนมาเล่นด้วย เพราะเด็กอยู่ในโรงเรียนเดียวกันกับลูกของตน

3. การเปลี่ยนเจตคติ เด็กปกติจะมีความเคยชินกับเด็กพิการมากขึ้น เพราะได้อยู่ร่วมกัน เรียนร่วมกัน จึงไม่เห็นว่าเด็กพิการเป็นมนุษย์ประหลาด น่ากลัวขวนขวานในท่าทาง และรูปร่างอีกต่อไป นอกจากนี้เด็กยังเรียนรู้ว่า เด็กพิการต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง และมีความเข้าใจต่อเด็กพิการดีขึ้น ยอมรับและแสดงความเอื้อเฟื้อมากขึ้น

4. ประหยัดงบประมาณของรัฐ เมื่อเด็กพิการสามารถเรียนร่วมในโรงเรียนปกติได้ รัฐก็ไม่ต้องมีความจำเป็นต้องสร้างโรงเรียนพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กพิการ จึงเป็นการลดค่าใช้จ่ายและงบประมาณไปมาก เพียงแต่เพิ่มบุคลากรที่จำเป็นบางอย่างขึ้นในโรงเรียนปกติเท่านั้น เช่น ครูสอนซ่อมเสริมหรือครูเวียนสอนหรือครูการศึกษาพิเศษ ในด้านการบริหาร ก็มีผู้บริหารของโรงเรียนปกติคนเดียว จึงเป็นการประหยัดในค่านางบประมาณของรัฐ

ในประเทศไทย (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2529 : 2 - 3) นั้น แนวความคิดการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมก็เป็นที่ยอมรับ และมีการพยายามผลักดันให้มีการดำเนินการเรียนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ และกว้างขวางเพื่อเปิดโอกาสให้แก่เด็กพิการในที่ต่าง ๆ ของประเทศได้เรียนร่วมอย่างทั่วถึง โดยมีเหตุผลดังนี้คือ

1. เด็กพิการมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียนใกล้บ้านหรือไม่ต้องเดินทางไปโรงเรียนพิเศษที่อยู่ห่างไกลมากจนเป็นภาระของผู้ปกครองที่จะต้องรับส่ง ทั้งนี้เป็นการประหยัดพลังงานและเวลาของเด็กที่จะต้องใช้ในการเดินทาง โดยนำเวลานั้น ๆ มาใช้ฝึกหัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถที่จะดำรงชีวิตในสังคมได้ดียิ่งขึ้น

2. เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ไม่ต้องเสียเงินเพื่อส่งบุตรพิการไปอยู่โรงเรียนประจำ

3. เด็กพิการได้มีชีวิตร่วมในครอบครัวกับบิดา มารดา และญาติพี่น้องตามปกติ และมีโอกาสประพฤติปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของครอบครัว โดยไม่เกิดความรู้สึกว่าถูกแยกออกไปด้วยเหตุแห่งความพิการ

4. เด็กพิการจะมีโอกาสเรียนรู้ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ซึ่งนับว่าเป็นประสบการณ์ตรง เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

5. เป็นการลดภาระของรัฐบาล เพราะการจัดตั้งโรงเรียนพิเศษเฉพาะต้องใช้งบประมาณมาก

6. สังคมเข้าใจและยอมรับเด็กพิการว่า มีความสามารถเช่นเดียวกับเด็กปกติ และช่วยให้เด็กพิการอยู่ร่วมในสังคมอย่างเป็นประโยชน์ได้

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้เห็นว่าการเรียนร่วมของเด็กพิการในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดการศึกษาที่เหมาะสม และให้ความเสมอภาคแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยช่วยให้เด็กเหล่านี้มีโอกาสเรียนได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ศรียา นิยมธรรม และประภัสร์ นิยมธรรม (2523 : 179) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการนำเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับเด็กในชั้นปกติก็เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้รับการฝึกฟังเสียงพูดของคนทั่วไปได้มากขึ้น และเพื่อเสริมทักษะในการติดต่อสื่อความหมายโดยเฉพาะการพูดของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โดยคาดหวังว่าสภาพเช่นนี้จะช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินประสบความสำเร็จในด้านวิชาการ และขจัดหรือลดช่องว่างทางสังคมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเด็กปกติ

ประชุม ลาต์ซังค์ (2531 : 33) กล่าวถึงเหตุผลในการจัดการเรียนร่วมว่า

1. เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการของสิทธิมนุษยชน ตามปฏิญญาสากลฯ ของสหประชาชาติ และตามนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ. 2520 ในส่วนที่เกี่ยวกับเด็กพิการ ซึ่งกำหนดไว้ว่าจะจัด "การศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา และจิตใจ อาจจัดเป็นการศึกษาเฉพาะหรือจัดในโรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม"

2. เพื่อให้เด็กพิการมีโอกาสเรียนรู้เช่นเดียวกับเด็กปกติ และสามารถดำรงชีวิตตามควรแก่สภาพ และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

3. เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

4. เพื่อให้สังคมเข้าใจ และยอมรับเด็กพิการ

5. เพื่อให้เด็กพิการพัฒนาสุขภาพของตนให้ดีขึ้น และให้เด็กปกติมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กพิการ ทั้งเป็นการช่วยผู้ปกครองเด็กพิการลดความรู้สึกที่ถูกแยกออกจากสังคม

ลัทแมน (Luttmann. 1979 : 3 - 4) มีความเห็นในตนเองเดียวกันว่า การจัดให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นการช่วยให้เด็กเหล่านี้ได้มีทักษะในการติดต่อกับผู้อื่น รู้จักปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ และเมื่อโตขึ้นก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับ

สภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ เป็นการช่วยให้เขาได้มีโอกาสอยู่ร่วมในสังคมโดยไม่ละทิ้งเขาไว้ตามลำพัง

จากที่กล่าวมาทั้งหมดพอสรุปได้ว่า การเรียนร่วม หมายถึง การให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติเรียนร่วมกัน เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การปรับสภาพที่แตกต่างกันเพื่อนำมาปรับปรุงตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างผสมกลมกลืน และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

รูปแบบของการจัดการเรียนร่วม

การจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมมีทั้งการเรียนร่วมนอกกระบวนโรงเรียน และในระบบโรงเรียน

เรียนร่วมนอกกระบวนโรงเรียน

1. มีครูมาสอนพิเศษที่บ้าน
2. รับบริการจากกรมการศึกษานอกโรงเรียน

เรียนร่วมในระบบโรงเรียน ขึ้นอยู่กับระดับความต้องการโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของเด็ก สภาพแวดล้อม และทรัพยากรที่เกี่ยวข้อง อันจะอำนวยความสะดวกให้เด็กได้รับการเรียนร่วมมากที่สุด

รูปแบบการจัดการเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จ (ผดุง อารยะวิญญู, 2533 : 188 - 190) มีดังนี้

1. เรียนร่วมในชั้นปกติ เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ และเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กจะเข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ ควรเป็นเด็กที่มีความพิการน้อย มีความฉลาด และมีความพร้อมในด้านการเรียน ตลอดจนพฤติกรรมทางอารมณ์ และสังคม
2. เรียนร่วมในชั้นปกติ และมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา การเรียนร่วมวิธีนี้คล้ายกับวิธีแรก คือ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา แต่มีครูการศึกษาพิเศษคอยช่วยเหลือครูประจำชั้น และครูประจำวิชา ครูการศึกษาพิเศษนี้อาจเรียกว่าครูที่ปรึกษา ซึ่งไม่ทำการสอนโดยตรง แต่ให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน จัดสภาพแวดล้อมให้อำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของเด็ก และช่วยประเมินผล พัฒนาการในเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3. เรียนร่วมในชั้นปกติ และรับบริการจากครูเวียนสอน เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติ และรับบริการด้านสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก ครูเดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนทั้งหมดเวียนกันไป เรียกครูประเภทนี้ว่า ครูเดินสอนหรือครูเวียนสอน

4. เรียนร่วมในชั้นปกติ และรับบริการจากครูเสริมวิชาการ ครูเสริมวิชา คือ ครูการศึกษาพิเศษที่ปฏิบัติงานประจำอยู่ในห้องเสริมวิชาการ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการวันละ 1 - 2 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็ก เด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนจะต้องมีตารางเรียนที่แน่นอน ครูเสริมวิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็ก และประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อาจสอนเป็นรายบุคคลหรือสอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ก็ได้

ห้องเสริมวิชาการ (Resource Room) เป็นห้องที่มีขนาดใหญ่พอสมควร ให้ห้องมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เอกสาร และหนังสือที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

5. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ และเรียนร่วมบางเวลา เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยมีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชา เว้นบางวิชาต้องไปเรียนกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปะ

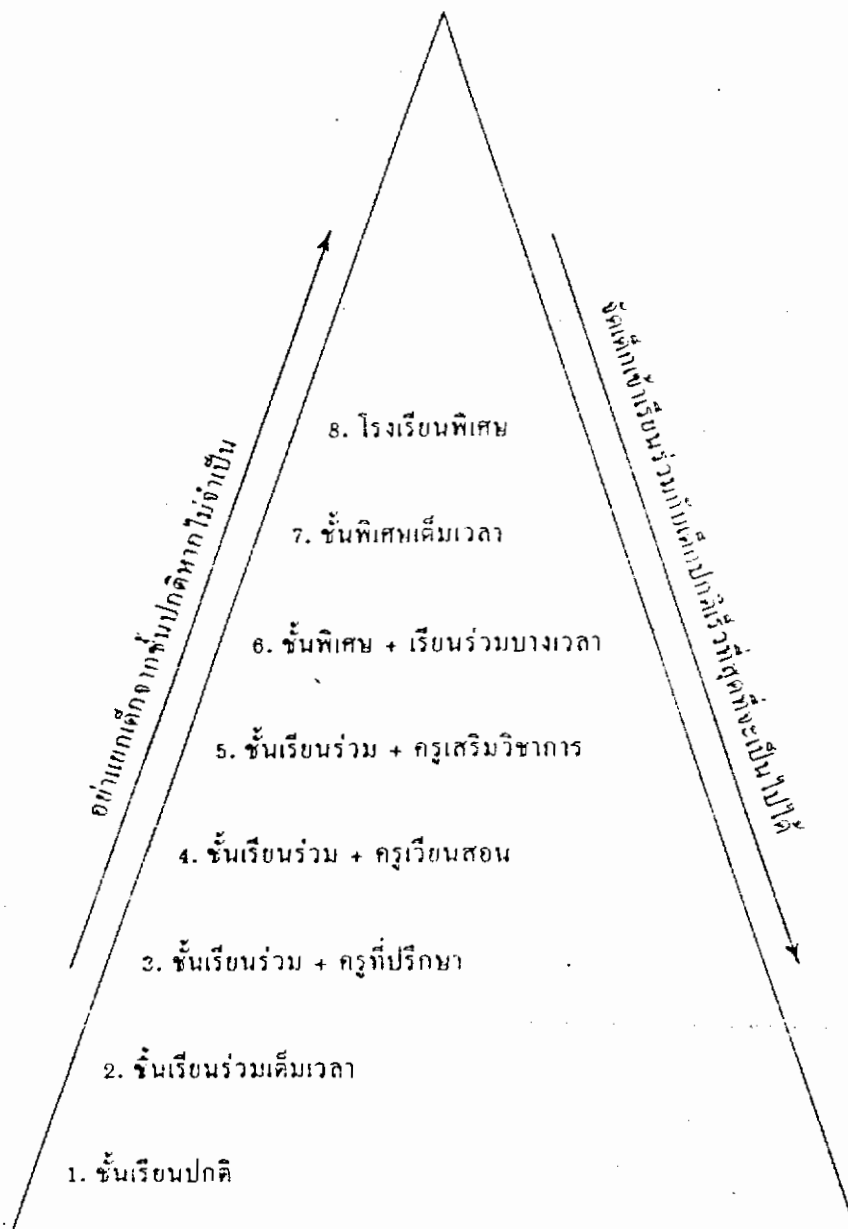
6. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เป็นการจัดเด็กพิเศษที่มีความบกพร่องประเภทเดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน และเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นพิเศษตลอดเวลา ครูประจำชั้นสอนทุกวิชา การเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมาก

คาซเมอร์ และไทรบัส (Kachmer and Trybus. 1977 : 1 - 2) จอร์แดน (Jordan. 1962 : 87) และศรียา นิยมธรรม (2533 : 120) อธิบายความหมายของการเรียนร่วมชั้นของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในตนเองเดียวกันว่า หมายถึง การที่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินใช้เวลาทั้งหมดหรือใช้เวลาบางส่วนในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีการได้ยินปกติ ซึ่งอาจจัดในรูปแบบต่าง ๆ คือ

1. การเรียนร่วมอย่างสมบูรณ์ (Fully Integrated) จัดในเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรียนร่วมกับเด็กปกติตลอดเวลา เด็กพวกนี้มักเป็นเด็กที่มีการได้ยินเหลืออยู่มาก

2. การเรียนร่วมกันบางส่วน (Partially Integrated) คือ จัดให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นบางชั่วโมง เพื่อร่วมกิจกรรมทางวิชาการและทางสังคมกับเด็กปกติ เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกับเด็กปกติ

3. การรวมทางสังคม (Socially Integrated) การรวมแบบนี้จัดทำโดยการนำเอาเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน มาเข้าชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติในระยะพัก เช่น ตอนพักรับประทานอาหารกลางวัน หรือมีกิจกรรมร่วมกับเด็กปกติ เพื่อให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมกับเด็กปกติ

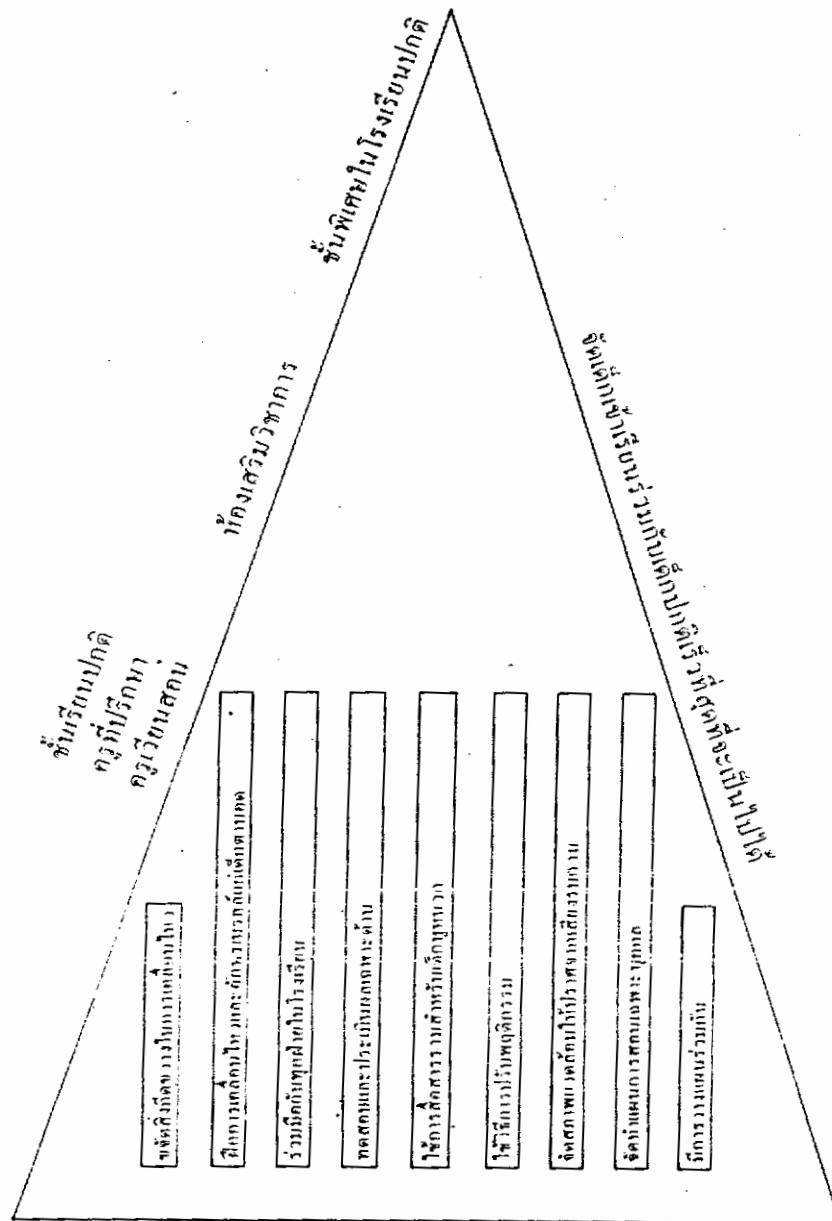

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Reynolds and Birch. 1977)

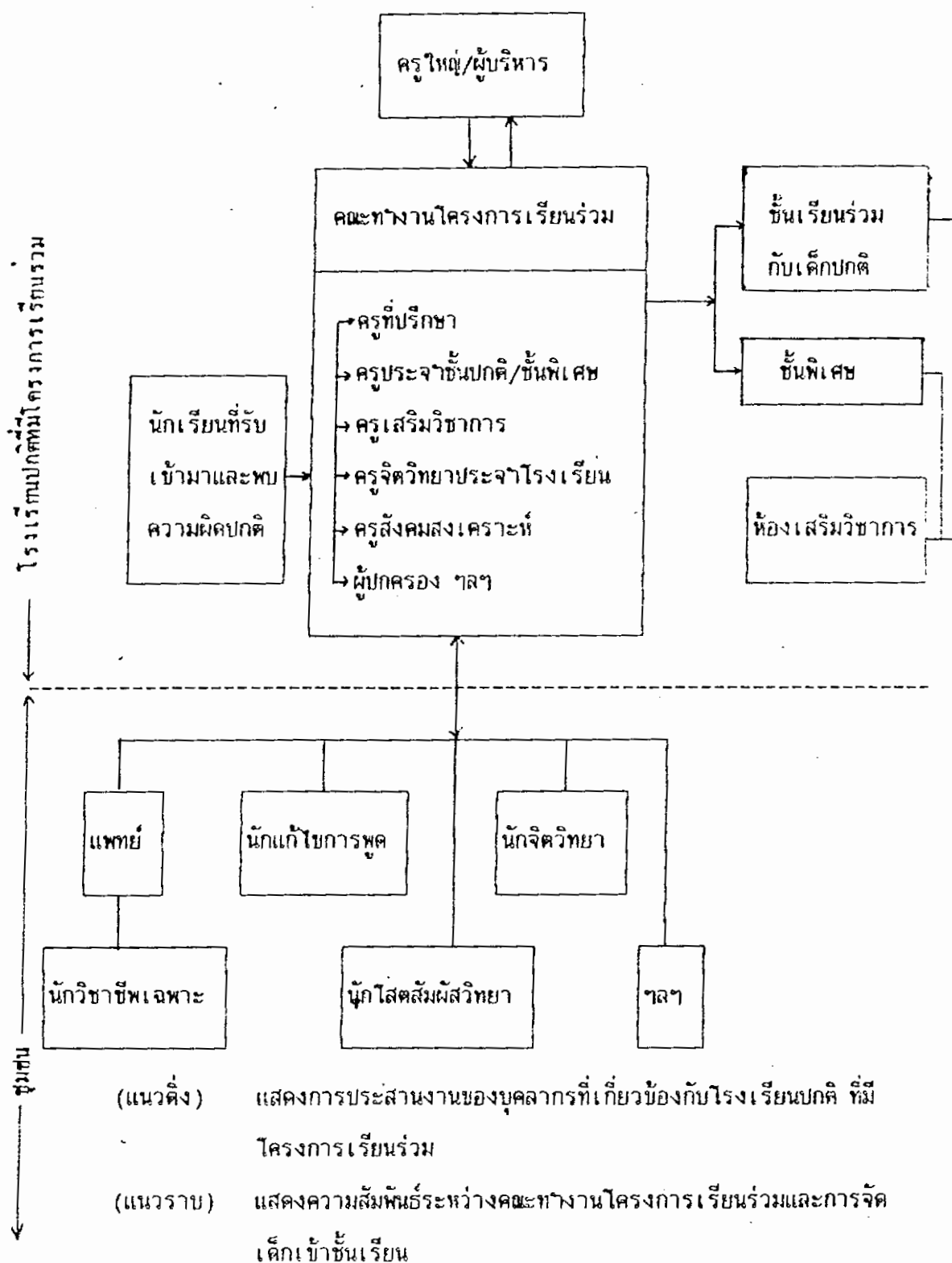
การจัดชั้นเรียนในลักษณะใด ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อม และความพร้อมของเด็ก เด็กที่มีความบกพร่องน้อย และมีความพร้อมสูง อาจจัดให้เรียนร่วมเต็มเวลา เด็กที่มีความบกพร่องมากขึ้น และมีความพร้อมน้อย อาจจัดให้เรียนในชั้นพิเศษ

การจัดรูปแบบเรียนร่วมให้แก่เด็กควรพิจารณาลักษณะของความบกพร่องของเด็ก ตลอดจนต้องคำนึงถึงความพร้อมของโรงเรียน ผู้บริหาร ครูและความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ด้วย จึงจะช่วยให้การจัดการเรียนร่วมบรรลุผลได้มากที่สุด

การเรียนร่วมกับเด็กปกติเป็นแนวโน้มของการจัดการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสใช้ชีวิตในชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งเป็นการเตรียมตัวเด็กให้ได้ใช้ชีวิตร่วมกับคนปกติ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข คณะผู้จัดทำโครงการต้องทำงานร่วมกับนักวิชาการสาขาต่าง ๆ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 2 การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแสดงการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีลักษณะพิเศษในโรงเรียนปกติของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

หลักการจัดการเรียนร่วม

การเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีดำเนินการ และการวางแผนในการจัดการเรียนร่วม ซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2529 : 3) สรุปข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วมไว้ดังนี้

1. การเรียนร่วมนั้นควรเริ่มเมื่อเด็กอายุยังน้อย จึงสมควรเริ่มเรียนร่วมตั้งแต่วัยปฐมวัย
2. ให้โอกาสแก่ครูผู้สอนได้เกิดปฏิกิริยาในการตัดสินใจว่า จะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในชั้นที่ตนสอนหรือไม่
3. สถานศึกษาที่จะบริการด้านการเรียนร่วม ต้องมีความพร้อมด้านบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้ทำหน้าที่สอนเด็กปกติ และเด็กพิเศษ
4. ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษานั้น ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจ และอบรมครู เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน และนักเรียนเกี่ยวกับโครงการการเรียนร่วมที่จะเริ่มขึ้นในสถานศึกษาแห่งนั้น ให้เข้าใจถึงบทบาท และความรับผิดชอบ
5. สถานศึกษาจะต้องมีเครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์จำเป็นในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ
6. ควรมีแผนการศึกษาสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล (Individual Education Program) หรือใช้ชื่อย่อว่า IEP เพราะแผนการศึกษารายบุคคลนี้ จะช่วยให้การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษบรรลุเป้าหมายได้
7. หากไม่จำเป็นแล้ว ไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติ ในแง่ของการให้บริการการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กปกติได้เข้าใจถึงความต้องการ และความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
8. การประเมินพัฒนาการ และผลการเรียนของเด็ก ต้องกระทำสม่ำเสมอด้วยวิธีการประเมินที่เชื่อถือได้
9. ศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนอยู่เสมอ และหาทางแก้ไขปรับปรุงให้บริการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

จากหลักการดังกล่าว สังเกตได้ว่า ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วมต้องอาศัยการจัดเตรียมเพื่อการเรียนร่วมนำก่อน การจัดเตรียมดังกล่าวจะต้องครอบคลุมถึง

1. การจัดเตรียมสิ่งแวดล้อม หมายถึง สถานที่ตั้งของโรงเรียน อาคารเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของเด็กพิเศษแต่ละประเภท

2. การจัดเตรียมบุคลากร บุคคลที่มีหน้าที่ดำเนินงานการเรียนร่วมนับตั้งแต่ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นผู้มีควมสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การเรียนร่วมในชั้นปกติประสบความสำเร็จได้ จึงต้องได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วมเพียงพอ เข้าใจการปฏิบัติงานที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนทำความเข้าใจกับบุคลากรทุกฝ่ายภายในโรงเรียน และจัดหาบริการสนับสนุน เพื่อเสริมการเรียนร่วมให้สัมฤทธิ์ผลได้

2.1 ครูประจำชั้นปกติ ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความรู้พื้นฐาน และวิธีสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมในชั้นของตน และเข้าใจวิธีการที่จะประสานงานกับบุคลากรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2 ครูประจำชั้นพิเศษ ทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนพิเศษเต็มเวลาหรือบางเวลา ปรับพฤติกรรมเด็กที่มีปัญหาในโรงเรียน ครูประจำชั้นพิเศษมีผู้ฝึกหรือได้รับการศึกษาอบรมด้านการศึกษาพิเศษมาโดยเฉพาะ

2.3 ครูเสริมวิชาการ ทำหน้าที่สอนเสริมเพื่อช่วยให้การเรียนร่วมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยทำหน้าที่ช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียน

2.4 ครูอื่น ๆ เช่น ครูสอนพิเศษ ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว ครูจิตวิทยา ครูสังคมสงเคราะห์ และผู้ช่วยครูนั้น โรงเรียนควรจัดหาให้ตามความเหมาะสม

3. การเตรียมนักเรียน การเตรียมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับโครงการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ หากมีความพร้อมแล้ว ปัญหาที่จะเกิดขึ้นระหว่างการเรียนร่วมจะลดน้อยลง เด็กที่จะเข้าในชั้นเรียนร่วมมีอยู่ 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

3.1 เด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมหรือได้พัฒนาความสามารถมาแล้ว

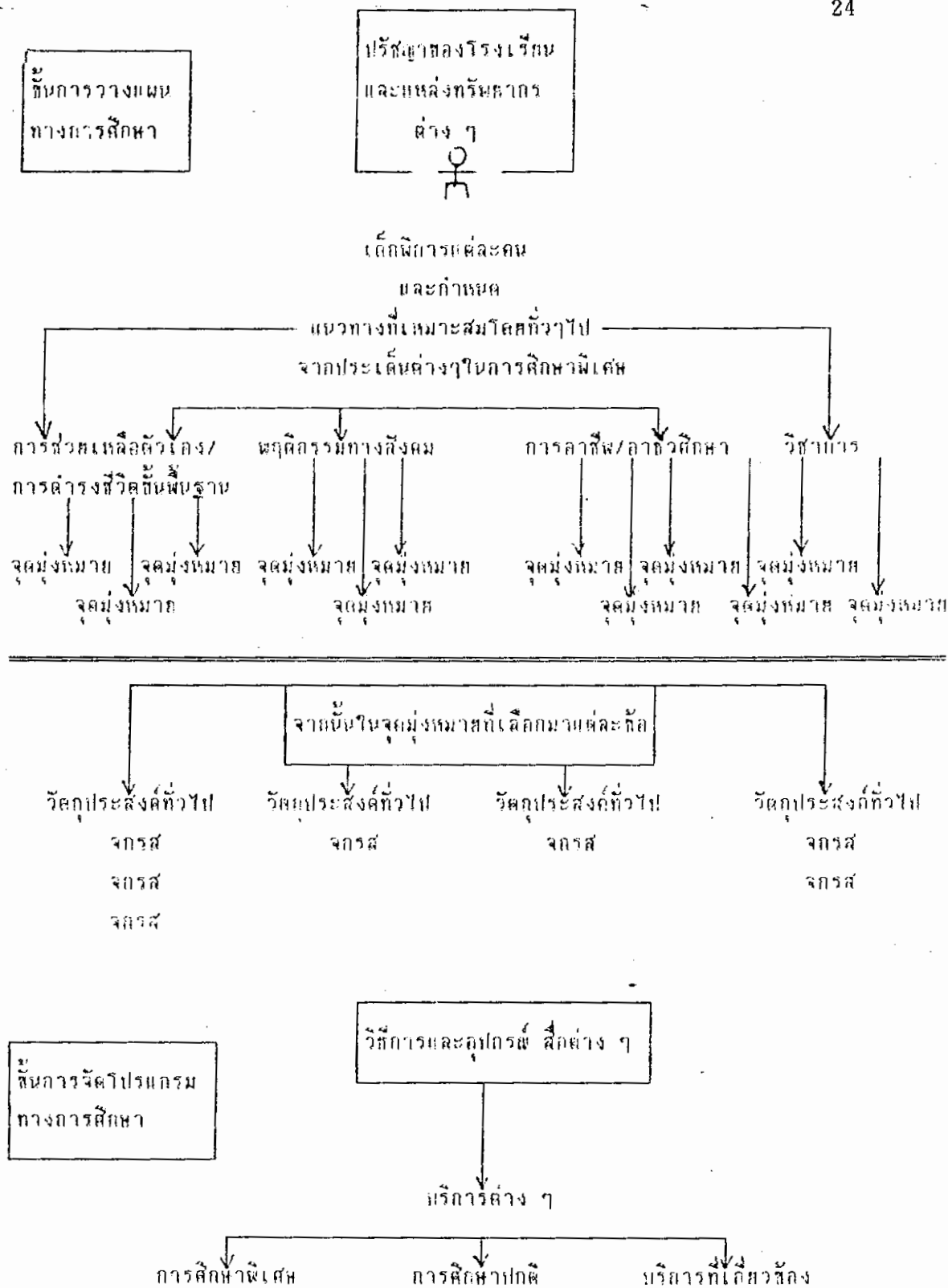
3.2 เด็กที่เข้ามาอยู่ในชั้นปกติแล้ว เช่น เด็กที่เข้ามาเรียนตามการศึกษาภาคบังคับ โดยผู้ปกครองไม่รู้ว่าเด็กของตนเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

3.3 เด็กที่ได้รับการส่งต่อมาจากหน่วยงานอื่น เช่น จากฝ่ายแพทย์หรือมูลนิธิหรือสถานสงเคราะห์ต่าง ๆ เพื่อเข้าเรียน

4. การเตรียมผู้ปกครอง เป็นการเตรียมสาระทางวิชาการที่ผู้ปกครองควรทราบ เช่น ลักษณะทางจิตวิทยาที่สำคัญของเด็กพิเศษ วิธีปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่บ้าน บทบาทของผู้ปกครองในการให้ความร่วมมือแก่โรงเรียน แนวทางที่ถูกต้องในการอบรมเลี้ยงดูเด็กพิเศษ

5. การเตรียมแผนการสอน และโครงการสอน เด็กที่ส่งเข้าเรียนร่วมจะต้องเรียนหลักสูตรปกติ จึงอาจทำให้ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์บางอย่างได้ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จะมีปัญหาด้านการอ่านออกเสียง ร้องเพลง เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา ไม่อาจวาดภาพระบายสีได้ แต่สามารถเขียนปับได้

6. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ โรงเรียนควรมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นเพิ่มจากเด็กปกติตามความเหมาะสมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ามาเรียนร่วม

หลักการจัดการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดการนำเด็กเข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด เป็นแนวคิดหลักของการศึกษาพิเศษในปัจจุบัน ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตได้ดีขึ้น สามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมในการที่จะให้เด็กตอบสนองได้เป็นปกติ จะต้องจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ ปรับสภาพแวดล้อม ให้สิ่งเสริมแรง ฯลฯ
2. แนวคิดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล เป็นการจัดการเรียนการสอนตามความสามารถของเด็กแต่ละคน
3. แนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบไม่แยกประเภทตามความพิการ
4. แนวคิดการเน้นสิ่งที่ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน เป็นการส่งเสริมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีพัฒนาการ และมีความสามารถที่จะปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ได้
5. แนวคิดการประสานงานกันระหว่างนักวิชาการอื่นจากหลาย ๆ สาขา
6. แนวคิดพฤติกรรมนิยม

จากแนวคิดต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว จะเป็นการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด เน้นแนวคิดของนักการศึกษาพิเศษในปัจจุบันเป็นพื้นฐานสำคัญของการจัดการเรียนรวม

เด็กที่มีความต้องการพิเศษแตกต่างไปจากเด็กปกติ นักการศึกษาได้มีข้อเสนอแนะสำหรับครูที่จะสอนในชั้นเรียนรวมเพื่อให้การสอนเกิดประโยชน์มากที่สุด (ละออ ชูติกร. 2526 : 74 - 77) สรุปได้ดังนี้

1. เมื่อรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาอยู่ในชั้นเรียนปกติแล้ว ควรปฏิบัติต่อเด็กเหมือนเด็กปกติอื่น ๆ อย่าปกป้องหรือแสดงความเอาใจใส่ต่อเด็กมากเกินไป
2. ควรคิดอยู่เสมอว่า แม้เด็ก 2 คน ที่มีความต้องการพิเศษอย่างเดียวกัน อาจจะบรรลุถึงความสำเร็จไม่เท่ากัน
3. พยายามค้นหา และส่งเสริมความสามารถ ความสนใจของเด็กเช่นเดียวกับที่ปฏิบัติต่อเด็กปกติ
4. พยายามใช้เครื่องมือการสอนหลาย ๆ อย่าง เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจบทเรียน อย่าใช้วิธีการใดวิธีการเดียวในการสอน

พินน ภาสบุตร (2531 : 583) ได้กำหนดหลักการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษดังนี้

1. จัดการเรียนให้สอดคล้องกับหลักการ เป้าหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร เช่นเดียวกับเด็กปกติ
2. ใช้วิธีสอน และจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับสภาพ และความต้องการเป็นพิเศษของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท
3. สื่อการเรียนการสอน เช่น แบบเรียน คู่มือครู วัสดุฝึก ต้องมีให้พอที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษใช้เรียนได้สะดวก รวดเร็ว เรียนได้ทันหรือพร้อมกับเด็กปกติ
4. วัดผลการเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยวิธีการที่แตกต่างไปจากเด็กปกติในเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
5. สอนและฝึกอบรมในเรื่องคุณธรรม และการประพฤติปฏิบัติตน เพื่ออยู่ร่วมในสังคม ให้สอดคล้องกับนโยบายของชาติ ของรัฐบาล และของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการฝึกอบรมให้เป็นพลเมืองดีของชาติได้ เช่นเดียวกับเด็กปกติให้มากที่สุด

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 204 - 212) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับหลักการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนี้

1. สอนจากสิ่งที่ยากที่สุด เริ่มสอนเด็กด้วยเนื้อหาที่ต่ำกว่าระดับความสามารถของเด็กเล็กน้อย ดังสุภาษิตว่า "การเริ่มต้นที่ดีเท่ากับได้ทำสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง" หมายความว่า หากครูเริ่มสอนเด็กด้วยดี นักเรียนเรียนรู้ได้ดี ทำให้การเรียนการสอนของครูสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่งของการสอนทั้งหมด การเริ่มต้นที่ดีมักจะนำไปสู่ความสำเร็จได้
2. ใช้ประสบการณ์ตรง เด็กจะเรียนรู้ได้ดีต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นสำคัญ และใช้ประสบการณ์ตรงให้มากที่สุด
3. ส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ตามขีดความสามารถของตน เด็กแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน ควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของเด็ก
4. ใช้แรงเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง คำชมหรือสิ่งของที่ครูให้กับเด็กเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น เก่ง ดีมาก ถูกต้อง หรืออาจเป็นรูปลอก ดาวแดง รูปการ์ตูน เป็นต้น

5. กระตุ้นให้เด็กใช้ความคิด ปลุกฝังให้เด็กรู้จักคิดแก้ปัญหาได้
6. ให้เด็กมีโอกาสดูความเป็นผู้นำ เพื่อให้เด็กมีโอกาสนำเสนอความเป็นผู้นำ และใช้ความเป็นผู้นำได้เมื่อโตขึ้น
7. ให้เด็กเรียนจากเพื่อน โดยครูคอยควบคุมอย่างใกล้ชิด และจัดการอย่างมีระบบ จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้จากกันและกันได้มาก
8. ให้โอกาสเด็กเลือกเรียน เลือกทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ
9. สอนจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคย ไปหาสิ่งที่เด็กไม่คุ้นเคย
10. ทบทวนบทเรียนบ่อย ๆ ทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง
11. แสดงผลการเรียนให้เด็กเห็นโดยเร็ว เพื่อเด็กจะได้ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
12. จัดห้องเรียนให้อ่านง่ายต่อการเรียนรู้ เพราะเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน
13. สังเกตเด็กควบคู่ไปกับการสอน เพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสามารถของเด็ก

จากข้อเสนอแนะของนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คือ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรจัดการเรียนการสอนตามความต้องการ และความสามารถของแต่ละบุคคล

ข้อพิจารณาในการจัดเด็กเข้าเรียนร่วม

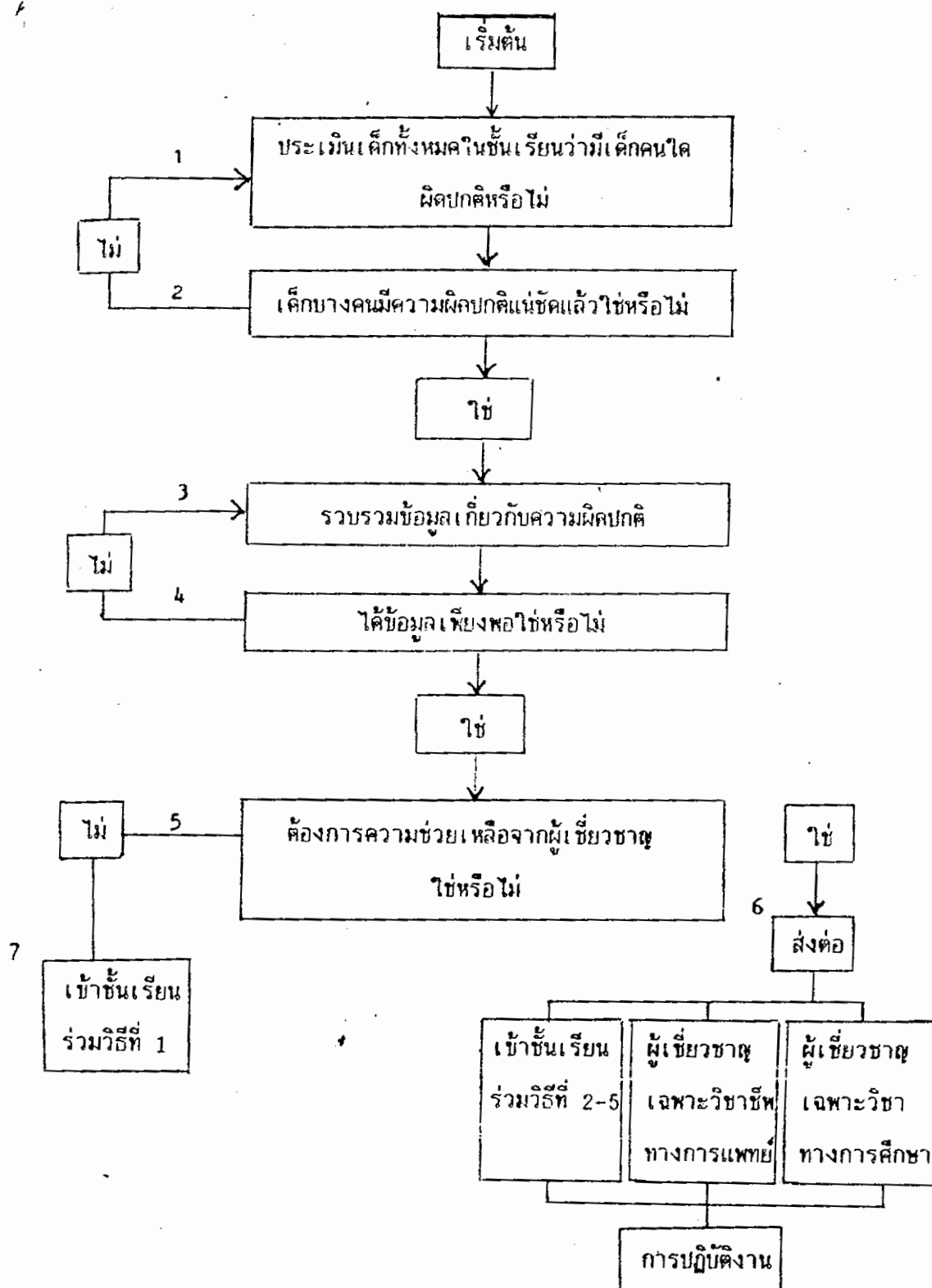
ในการจัดโปรแกรมการเรียนร่วม ควรพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. 2529 : 18 - 19)

1. ความสามารถด้านการเรียนของเด็ก เช่น ความสามารถด้านวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และผลการเรียนโดยทั่วไป ความสามารถด้านการสื่อสารของเด็กเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง หากเด็กไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้แล้ว อาจจะประสบปัญหาในการเรียนได้
2. ภาวะทางอารมณ์และสังคมของเด็ก เด็กจะเรียนร่วมกับเด็กปกติควรมีภาวะทั้งทางอารมณ์และสังคม เพื่อเด็กจะได้ปรับตัวได้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาในขณะที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ

3. สิ่งแวดล้อม เช่น สภาพบริการทางการศึกษาของทางโรงเรียน ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นในการสนองความต้องการของเด็กเหล่านี้

4. ความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น เช่น ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน บุคลากรอื่น ๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนสมาชิกของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่

นอกจากจะพิจารณาในการจัดเด็กเข้าเรียนร่วมดังกล่าวแล้ว ควรพิจารณาสาระสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการในการวินิจฉัยและตัดสินใจว่า เด็กที่อยู่ในชั้นเรียนปกติเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท และแต่ละคนเข้าเรียนร่วมด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุด และการส่งต่อเพื่อขอรับบริการพิเศษ แผนภูมิแสดงกระบวนการวินิจฉัย และตัดสินใจ เพื่อป้องกันขั้นตอนการดำเนินงานการเรียนร่วมของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงกระบวนการวิจัย และตัดสินใจเพื่อกำหนดงานการเรียนรู้
ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

จากภาพประกอบ 5 สรุปขั้นตอนการดำเนินงานเรียนร่วมได้ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ครูจำเป็นต้องทำการประเมินผลนักเรียนทุกคนในชั้นเรียนของตนอย่างต่อเนื่อง และสัมพันธ์กับการเรียนการสอนว่า มีเด็กคนใดผิดปกติบ้างหรือไม่ ผลที่ได้จากประเมินจะเป็นข้อมูลในการคัดเลือกเด็กเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 ครูยังไม่แน่ใจว่าเด็กที่ค้นพบนั้นมีความผิดปกติแน่ชัดแล้วหรือไม่ ถ้าได้คำตอบแน่นอนว่า เด็กมีความผิดปกติต้องคัดเลือกเด็กเพื่อดำเนินการขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ครูและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ช่วยกันรวบรวมข้อมูลความผิดปกติของเด็กอย่างละเอียด โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การทดสอบมาตรฐาน การสังเกตพฤติกรรม การเยี่ยมบ้าน และสัมภาษณ์ผู้ปกครอง แล้วบันทึกไว้

ขั้นตอนที่ 4 คณะทำงานประเมินดูว่าข้อมูลที่ได้มานั้นเพียงพอหรือไม่ ถ้ายังไม่เพียงพอ ก็ต้องทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในขั้นตอนที่ 3 ใหม่

ขั้นตอนที่ 5 เป็นขั้นตอนที่ต้องพิจารณา เด็กที่คัดเลือกรู้นั้น ควรได้รับความช่วยเหลือโดยวิธีใดบ้าง ถ้าเด็กมีความต้องการพิเศษถึงขั้นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษบางคน ครูต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะได้ส่งต่อขอรับบริการพิเศษต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 ในการที่ตัดสินใจส่งต่อ ครูจะต้องเตรียมเอกสาร และรายงานตามความจำเป็น เพื่อขอรับบริการพิเศษ และถ้าตัดสินใจไม่ส่งต่อก็ต้องดำเนินการในขั้นตอนที่ 7

ขั้นตอนที่ 7 การปฏิบัติงาน ครูผู้หน้าที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาจะต้องร่วมกันศึกษาหลักสูตร ปรับแผนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล และประสานงานทั้งด้านการเรียนการสอน และวางแผนขอรับบริการพิเศษที่จัดอยู่ภายในโรงเรียนต่อไป

ซมิด (Schmid. 1877 : 226) ให้ข้อคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม ไม่ได้หมายความว่าเพียงการนำเด็กที่มีความผิดปกติบางอย่างไปไว้ในชั้นเรียนปกติเท่านั้น แต่หมายถึงการจัดเด็กแต่ละประเภทตามชนิดของความบกพร่องของเด็ก โดยพิจารณาถึงความพร้อมและความสามารถในการเรียนว่า จะเรียนร่วมชั้นบางเวลาหรือเต็มเวลา การเตรียมการสำหรับโรงเรียนที่เด็กจะเรียนร่วม การจัดหาสิ่งที่จะช่วยเหลือตลอดจนการจัดครู และเครื่องมือต่าง ๆ ให้กับเด็กด้วย

การร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

การเรียนจะประสบผลสำเร็จหากได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงควรให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ทุกฝ่าย และประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนเข้าใจเหมือนกัน บุคคลที่เกี่ยวข้องควรได้รับความร่วมมือ ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 200 - 201) กล่าวถึงบุคคลดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และผู้ช่วยทั้งหลายจะต้องเห็นด้วยกับโครงการเรียนร่วม เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนมีการะความรับผิดชอบกว้างขวาง จึงเป็นหน้าที่ของครูการศึกษาพิเศษ และผู้บริหารระดับสูงที่จะต้องให้ข้อมูลตลอดจนจัดการอบรมเพื่อให้ผู้บริหารเข้าใจ หากผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนเต็มที่ โครงการเรียนร่วมอาจประสบความสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง แต่หากผู้บริหารโรงเรียนไม่สนับสนุนและไม่เห็นด้วยกับโครงการเรียนร่วมก็ไม่ควรจัดบริการเรียนร่วมในโรงเรียนนั้น

2. ครูที่สอนเด็กปกติ ครูปกติควรรู้วิธีปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนเริ่มโครงการเรียนร่วม ควรมีการประชุมครูทุกคนในโรงเรียนให้ทราบ นอกจากครูแล้วบุคลากรทุกคนในโรงเรียนควรทราบเกี่ยวกับโครงการเรียนร่วม และทุกคนควรทราบว่าปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนอย่างไร สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ ครูที่สอนเด็กเรียนร่วมนอกจากจะทราบวิธีปฏิบัติต่อเด็กโดยทั่วไปแล้วยังควรรู้วิธีสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย

3. นักเรียนปกติ ก่อนเริ่มโครงการเรียนร่วม ควรมีการประชุมกับนักเรียน เพื่อชี้แจงให้เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ ตลอดจนมีมาตรการในการให้รางวัล และการลงโทษนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วย เด็กที่เรียนห้องเดียวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรได้รับการเน้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้มากความเข้าใจที่ถูกต้องต่อเด็กเรียนร่วมจะช่วยให้เด็กปกติ ปรับทัศนคติที่เหมาะสมต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

4. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ก่อนส่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับเด็กปกติ ครูควรให้ความรู้แก่เด็กเหล่านั้นเสียก่อน เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในชั้นเรียนร่วม สิ่งที่น่าหวังว่าจะได้รับจากเพื่อน และครูปกติในชั้นเรียนร่วม ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดหวังหรือความไม่เข้าใจกันที่อาจจะเกิดขึ้นในชั้นเรียนร่วม เด็กที่จะเข้าเรียนร่วมในชั้นปกติ ควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนร่วม

5. ผู้ปกครอง ทางโรงเรียนควรให้ความรู้ และข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เช่น ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับจากการเรียนร่วม

วิธีเรียนรู้ร่วม ปรัชญาของการศึกษาพิเศษ และการเรียนรู้ร่วม วิธีปฏิบัติต่อเด็กที่บ้าน ลักษณะของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ แนวทางการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้อง เป็นต้น การเรียนรู้ร่วมจะประสบผล สำเร็จได้ดี ควรได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง และผู้ปกครองควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ร่วม

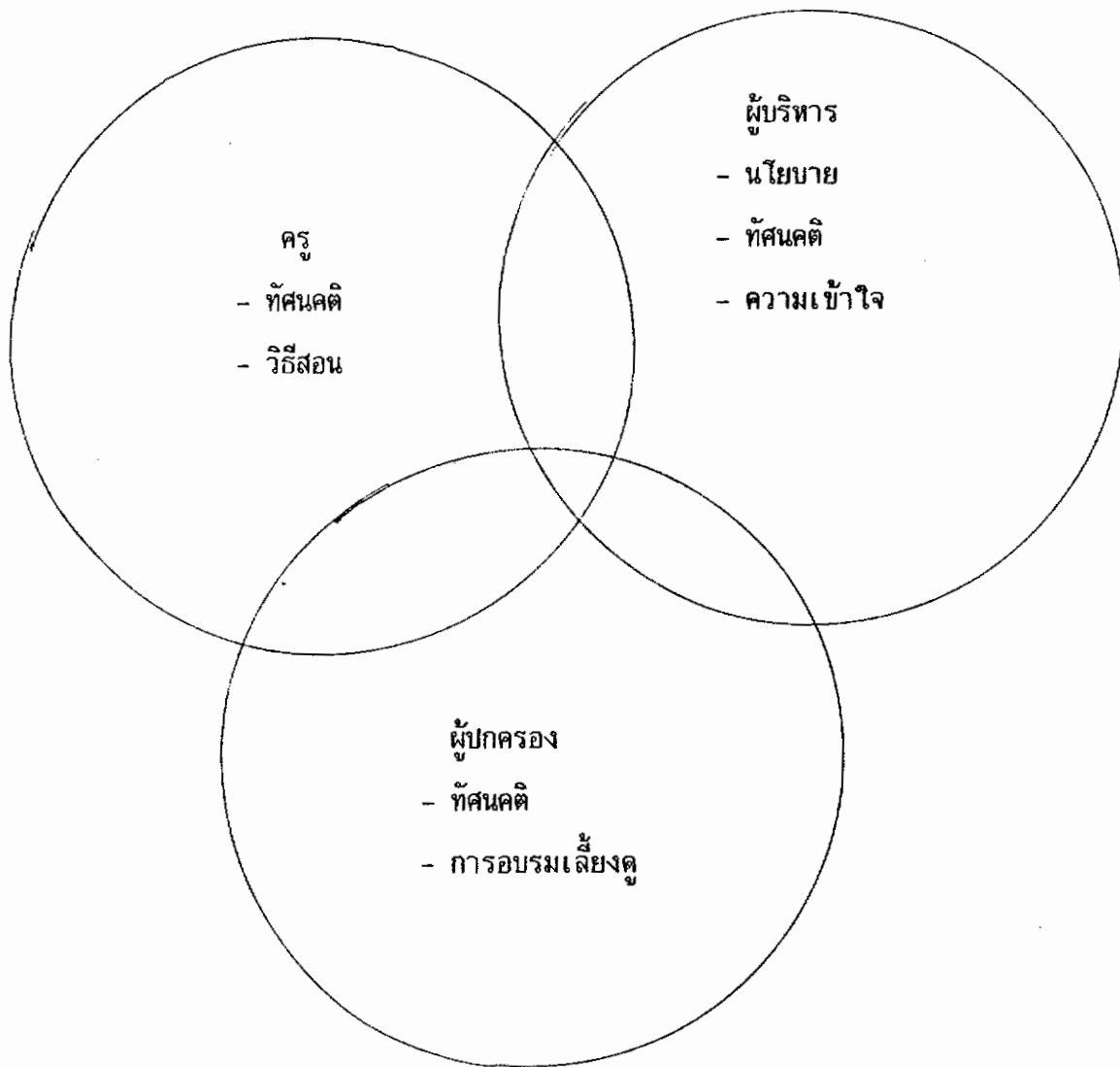
องค์ประกอบที่จะช่วยให้การเรียนรู้ร่วมประสบความสำเร็จ

ศรียา นิยมธรรม (2531 : 38 - 39) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะให้เด็กประสบ ความสำเร็จในการเรียนรู้ร่วมไว้ดังนี้

1. ครู จะต้องมีความรู้ที่ต่อเด็กเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับครู เพื่อน ผู้ปกครอง
2. ผู้บริหาร เป็นผู้กำหนดนโยบาย เอื้อสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน

การสอน

3. ผู้ปกครอง เป็นผู้อบรมเลี้ยงดูเด็ก และสร้างทัศนคติที่ดีต่อเด็ก

ภาพประกอบ 6 องค์ประกอบที่จะให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ (ศรียา นิยมธรรม
รายงานการประชุมเพื่อหาแนวทางในการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ)

เรโนลด์ส และเบิร์ช (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 201 - 202 ; อ้างอิงมาจาก Reynolds and Birch. 1977) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะทำให้การเรียนรู้ระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติประสบผลสำเร็จมี 10 ประการ คือ

1. ครูจะต้องทำงานประสานกัน และร่วมมือกันอย่างดีระหว่างครูการศึกษาพิเศษกับครูปกติ
2. หากครูที่สอนเด็กปกติมีปัญหากับการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางโรงเรียน ควรหาทางแก้ปัญหา
3. ครูผู้สอนควรมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ร่วม
 - 3.1 มีความเชื่อว่าเด็กทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษา
 - 3.2 ครูมีความตั้งใจในการสอน
 - 3.3 ครูมีการวางแผนการศึกษาอย่างรอบคอบ
 - 3.4 ครูจัดการเรียนการสอนให้มีการยืดหยุ่นได้ รวมทั้งขนาดของชั้นเรียน ควรยืดหยุ่นตามจำนวน และความต้องการของเด็ก
 - 3.5 ควรระลึกว่าพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ สังคม ของเด็กมีความสำคัญ เช่นเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. จัดอบรมครูปกติให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
5. การเรียนรู้ร่วมควรได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน
6. มีการประเมินการเรียน ความก้าวหน้าในการเรียนของเด็กอย่างสม่ำเสมอ
7. ใช้แหล่งทรัพยากรจากชุมชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
8. ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วม และรับรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วม
9. โรงเรียนควรมีความพร้อมก่อนลงมือจัดการเรียนรู้ร่วม
10. การคัดเลือกเด็กเข้าเรียนรู้ร่วมควรพิจารณาความพร้อมของเด็กเป็นสำคัญ

การเรียนรู้ร่วมจะประสบความสำเร็จ มีสิ่งสำคัญควรกล่าวถึงคือ บุคลิกภาพ มโนภาพแห่งตน การติดต่อกับผู้อื่น การได้รับการปรณิเทศ ฝึกฝนในการติดต่อกับผู้อื่น

คอร์เนท (1978) กล่าวว่า การที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษจะประสบผลสำเร็จในการเรียนร่วมทางวิชาการ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบหลายองค์ประกอบ เช่น ความสามารถของตัวเด็กเอง ความถนัด พื้นความรู้ เครื่องมือช่วยการเรียนรู้เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมนอกโรงเรียน โดยเฉพาะที่บ้าน และบริการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดหาให้

การประเมินผลโครงการเรียนร่วม

การประเมินผลโครงการเรียนร่วม (สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร . 2529 : 19) ควรครอบคลุมถึงด้านความพร้อมของโครงการซึ่งได้แก่ อาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ด้านผลที่เกิดจากการดำเนินงานทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ และด้านผลสัมฤทธิ์ที่ไม่ใช่ทางวิชาการ เช่น ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ของเด็กที่เรียนในโครงการเรียนร่วม

การเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

การเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2517 โดยให้ครูที่จบวิชาเอกการศึกษาพิเศษ และครูที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรการศึกษาพิเศษ พ.ศ. 2517 เป็นผู้สอน โดยทำการทดลองสอนที่โรงเรียนพญาไท โรงเรียนราชวินิต และโรงเรียนวัดเวตวันธรรมมาวาส เปิดสอนเด็ก 2 กลุ่ม คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และบกพร่องทางสติปัญญา ต่อมาได้ขยายการเรียนร่วมในโรงเรียนต่าง ๆ รวม 21 โรงเรียน แต่ในปัจจุบันนี้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม 17 โรงเรียน ซึ่งลดจำนวนลงมา ซึ่งอาจจะเป็นผลจากหลาย ๆ ประการที่ทำให้การเรียนร่วมของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งผลประการหนึ่งอาจเกิดจากความไม่พร้อมของสถานศึกษาที่เปิดการเรียนร่วม ดังนั้นการสำรวจความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วมของบุคคลที่เกี่ยวข้องเสียก่อน อาจจะทำให้การเรียนร่วมมีความก้าวหน้ามากขึ้น

ภาพพจน์ของโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมมีลักษณะต่างจากโรงเรียนที่สอนเด็กปกติในบางประการ เพราะเด็กที่นำมาจัดเรียนในโรงเรียนร่วมเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน จัดบุคลากรในโรงเรียน อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ ย่อมแตกต่างไปจากเด็กปกติสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เคยจัดการเรียนร่วมใน

2 ลักษณะ คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ในด้านอาคารสถานที่ และอุปกรณ์การสอน เด็กที่มีบกพร่องทางสติปัญญาไม่จำเป็นต้องได้รับสิ่งต่าง ๆ เป็นพิเศษ แต่เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต้องจัดในลักษณะพิเศษซึ่ง ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 29 - 30) กล่าวไว้ว่า

1. อาคารเรียนไม่ควรแตกต่างไปจากอาคารเรียนสำหรับเด็กปกติ
2. ห้องเรียนสำหรับเด็กความบกพร่องทางการได้ยินที่เด็กใช้เครื่องช่วยฟังส่วนบุคคล ควรจัดเป็นห้องที่ใช้เครื่องประเภท Loop และเป็นห้องที่อยู่ห่างไกลจากเสียงรบกวน
3. ห้องเสริมวิชาการ (Resource Room) เป็นห้องรวบรวมเครื่องมือ เครื่องใช้ ตำรา เอกสาร ตลอดจนอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินได้เรียนรู้ด้วยตนเองในบางครั้ง และเพื่อให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอนในการนำอุปกรณ์ และวัสดุอื่น ๆ จำเป็นมาใช้ในการสอนเด็ก
4. ห้องตรวจการได้ยิน ไม่จำเป็นในการที่จะต้องสร้างห้องตรวจการได้ยิน และมีเครื่องตรวจการได้ยินประจำโรงเรียน เพราะเป็นอุปกรณ์ที่มีราคาแพง แต่ควรรับบริการตรวจวัดการได้ยินจากโรงพยาบาลต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้โรงเรียนหรืออาจจะจัดสถานที่ตรวจการได้ยินในภาคการศึกษาหรือในจังหวัด หรืออาจจัดบริการตรวจวัดการได้ยินเคลื่อนที่ได้หรือบริการตรวจวัดการได้ยินจากบริษัทของเอกชนได้

ตำแหน่งบุคลากรในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมควรมีบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ครูประจำชั้นพิเศษ ทำหน้าที่สอนประจำชั้นพิเศษในโรงเรียน จึงควรได้รับการฝึกอบรมเฉพาะด้าน เช่น การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน การสอนเด็กความบกพร่องทางสติปัญญา
2. ครูเวียนสอน เป็นครูที่เดินทางจากโรงเรียนหนึ่ง ไปยังโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. ครูเสริมวิชาการ เป็นครูที่ทำหน้าที่สอนเด็กเพิ่มเติมจากการที่เด็กได้เรียนในห้องปกติ นอกจากสอนเด็กในห้องเสริมวิชาการแล้ว ยังสามารถให้คำแนะนำครูปกติในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
4. ครูที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูที่สอนเด็กปกติ ในการปฏิบัติต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนวางแผนจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็ก และประสานงานกับครูอื่นในโรงเรียน ครูที่ปรึกษาอาจไม่สอนเด็กโดยตรง

5. ครูแนะแนว มีหน้าที่ให้คำแนะนำในด้านการปรับตัวตลอดจนแนะแนวด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการเตรียมความพร้อมด้านอาชีพ และการศึกษาต่อของเด็กที่มี ความต้องการพิเศษ

6. ครูสอนพูด และแก้ไขการพูด มีหน้าที่ในการสอนพูดหรือแก้ไขการพูดแก่ เด็กที่มี ความต้องการพิเศษ

7. ครูผู้ช่วย มีหน้าที่ช่วยครู โดยเฉพาะการดูแลเด็ก เมื่อเด็กประกอบกิจกรรม

8. บุคลากรอื่น ๆ เช่น นักจิตวิทยา นักโสตสัมผัสวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ จิตแพทย์ แพทย์ทั่วไป ไม่จำเป็นต้องมีประจำในโรงเรียนอาจใช้บริการจากโรงพยาบาลที่อยู่ใกล้โรงเรียนได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มี ความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ

งานวิจัยในประเทศ

ละออง ชูติกร และจิตต์ไส อินทโสฬส (2528 : 60 - 66) ได้ทำการศึกษา เปรียบเทียบนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมชั้นกับเด็กปกติ และที่เรียนในชั้นพิเศษ ระดับอนุบาล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนร่วมชั้นกับเด็กปกติมีพัฒนาการทางภาษาคดีกว่า นักเรียนที่เรียนในชั้นพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กาญจนา คงทอง (2528 : 54 - 59) ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูด และมีในภาพแห่งตนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเรียนใน ชั้นเรียนเฉพาะกับชั้นเรียนร่วม พบว่า ความสามารถในการพูดของเด็กชั้นเรียนเฉพาะ และชั้น เรียนร่วมไม่แตกต่างกัน แต่ความสามารถทางการพูดของเด็กที่มีระดับการได้ยินต่างกัน พบว่า ความสามารถทางการพูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในภาพแห่งตนแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่เรียนในชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ เรียนในชั้นเรียนเฉพาะ

ละออง ชูติกร และจิตต์ไส อินทโสฬส (2528 : 68 - 69) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ พัฒนาการทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ และที่เรียนชั้น พิเศษระดับอนุบาล พบว่า พัฒนาการทางภาษาของเด็กที่เรียนในชั้นเรียนร่วมดีกว่าเด็กที่เรียนใน ชั้นพิเศษ และยังพบว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติสามารถร่วม กลุ่มเล่น และทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปกติได้ และรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

นริขรณิทธิ์ ชันหาญกิจ (2528 : 48 - 52) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำ โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนปกติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน พบว่านักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน ซึ่งเรียนร่วมกับเด็กปกติที่เรียนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับกลุ่มที่เรียนจากการสอนตามปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผดุง อารยะวิญญู (2529) กล่าวว่า โครงการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายนับตั้งแต่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนบุคลากรอื่นในโรงเรียน และการเรียนร่วมจะไม่เกิดผลอย่างเต็มที่ หากบุคลากรที่ทำงานในโครงการนี้ไม่เต็มใจ และเสียสละในการทำงานอย่างเต็มที่

ทองคำ ผดุงสุข (2531 : 73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติพบว่า ตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีบกพร่องทางการได้ยิน คือ ทักษะคิดของนักเรียน ทักษะคิดของครูผู้สอน ระดับสติปัญญาของเด็ก ทักษะคิดของผู้ปกครอง และระดับการสูญเสียการได้ยินของนักเรียน

นิตยา นิลคุหา (2534 : 60 - 62) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนร่วมของเด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยินพบว่า ทักษะคิดของผู้บริหาร ทักษะคิดของครูผู้สอน ทักษะคิดของเด็กปกติ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนั้น มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นันทิยา ชัยนิคม (2535 : 87) ได้ศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างการจัดการเรียนร่วม พบว่า โรงเรียนในกลุ่มทดลองสามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อการเรียนร่วมในด้านต่าง ๆ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ในด้านความพร้อมของโรงเรียนความร่วมมือ และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และชุมชน การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากร และโอกาสการเรียนร่วมกับเด็กปกติ เพราะโรงเรียนในโครงการค่อนข้างจะมีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ และบุคลากร ทำให้การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนในการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ คือ อาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือ และอุปกรณ์ นอกจากนั้นยังต้องมีการวางแผนให้รอบคอบระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วย

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอลเซอร์ (Elser. 1959 : 304 - 309) ได้ศึกษาเด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยิน ที่เรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติ พบว่า นักเรียนเหล่านั้นได้รับการยอมรับจากเพื่อนที่เป็นเด็กปกติอย่างมาก

เทลฟอร์ด และซอเรีย (Telford and Sawrey. 1972 : 310) ได้ศึกษาถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการปรับตัวของเด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยิน พบว่า เด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนในโรงเรียนเฉพาะ และยังพบว่า เด็กที่เรียนร่วมกับเด็กปกติมีปัญหาด้านการปรับตัวมาก

เวลช์ (Welch. 1965) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนแบบแยก และแบบเรียนร่วมบางเวลาของเด็กปัญญาอ่อน พบว่า เด็กปัญญาอ่อนที่พอเรียนได้ ซึ่งเรียนร่วมในชั้นปกติครึ่งวันจะมีการช่วยเหลือตนเองน้อยกว่าเด็กที่เรียนแยกเป็นกลุ่ม

รัคเกอร์, ไฮเว และสไนเดอร์ (Rucker, Howe and Snider : 1969) ได้ศึกษาสถานะสังคมด้านการยอมรับเด็กปัญญาอ่อนที่เรียนได้ทั้งในด้านวิชาการ และด้านที่ไม่ใช่วิชาการ โดยใช้สังคมมิติกับเด็กชั้นมัธยมศึกษา พบว่า เด็กปัญญาอ่อนที่มาเรียนร่วมในชั้นปกติครึ่งวันได้รับการยอมรับน้อยกว่าเด็กปกติด้วยกัน

ซาเลม (Salem. 1971 : 42 - 46) ได้ศึกษาเด็กหูหนวกที่เรียนร่วมแบบการรวมเป็นบางส่วน ในระดับมัธยมที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่า เด็กเหล่านี้มีความก้าวหน้าในแง่ของการปรับตัวทางสังคม

ฟรีค (Friek. 1973 : 36 - 46) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยิน เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในโรงเรียนเซนต์หลุยส์ในทุกระดับชั้นมีเพียงไม่กี่คนที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งเป็นเด็กปกติ นอกจากนี้เด็กเหล่านี้ยังมีนิสัยที่ดีในการศึกษาเล่าเรียน ยิ่งไปกว่านั้นผลจากการฝึกทางด้านภาษา และการพูดของเด็กเหล่านี้ยังเป็นผลดี จนทำให้เด็กพวกนี้สามารถติดต่อกับเพื่อนร่วมชั้นคนอื่น ๆ ได้อย่างน่าพึงพอใจ

คูก และคนอื่น ๆ (Cooke and others. 1977) อภิปรายว่า การที่เด็กทั้งสองประเภทต่างเลียนแบบกันและกันนี้จะเพิ่มมากขึ้นได้ เมื่อการฝึกให้เด็กเลียนแบบเพื่อนนั้น มุ่งฝึกทั้งเด็กที่มีปัญญาอ่อนและเด็กปกติ มากกว่ามุ่งที่จะฝึกเด็กปัญญาอ่อนเท่านั้น

ปีเตอร์สัน และคนอื่น ๆ (Peterson and others. 1977) ได้พบว่าทั้งเด็กปกติ และเด็กพิการต่างก็มีแนวโน้มที่จะเลียนแบบเพื่อนที่เป็นเด็กปกติมากกว่าเพื่อนที่เป็นเด็กพิการ

ริช และคนอื่น ๆ (Reich and others. 1977 : 534 - 543) ได้ศึกษาเด็กที่มีบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ ในระดับประถม และมัธยม จำนวน 195 คน พบว่าเด็กเหล่านี้ได้รับประโยชน์ในการพัฒนาทางวิชาการ แต่ขณะเดียวกันเด็กเหล่านี้ก็ประสบปัญหาทางบุคลิกภาพ และการปรับตัว

อีแวนส์ (Evans. 1981) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิเศษกับเด็กปกติ ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่าโครงการเรียนร่วมเป็นโครงการที่อำนวยความสะดวกทางการศึกษาให้แก่เด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กพิเศษ

แพตตัน (Patton. 1984) ได้ศึกษาทัศนคติของอาจารย์ที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยชุมชนแห่งหนึ่งในมลรัฐเวอร์จิเนีย พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยชุมชน มีทัศนคติในทางบวกต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตัวแปรสำคัญ 2 ตัว ที่ทำให้ทัศนคติของอาจารย์แตกต่างกัน คือ เพศของอาจารย์ และการปฐมนิเทศก์อาจารย์ และนักเรียนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อาจารย์หญิงมีทัศนคติต่อเด็กในทางบวกมากกว่าอาจารย์ชาย อาจารย์ที่เคยสอนวิชาจิตวิทยาหรือมีพื้นฐานเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อนมีทัศนคติต่อเด็กในทางบวกมากกว่าอาจารย์อื่น ๆ

ออสติน (Austin. 1985) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนร่วมของเด็กก่อนวัยเรียนในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย พบว่า ผู้ปกครองเด็กมีความเห็นว่า ตนมีบทบาทที่สำคัญในการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับบุตรของตน ผู้ปกครองมีความพอใจในโครงการจัดการศึกษาที่ให้แก่เด็กก่อนวัยเรียนเรียนร่วมกับเด็กปกติ สรุปได้ว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจในโครงการเรียนร่วม

ทัฟส์ (Tufts. 1985) ได้ศึกษาทัศนคติของครูการศึกษาพิเศษ ครูที่สอนเด็กปกติ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองเด็กปกติ และผู้ปกครองเด็กพิเศษที่มีต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางภาษากับเด็กปกติที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตเมือง ลอสแอนเจลิส แคลิฟอร์เนีย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม ดังกล่าว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อแยกตามเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน อายุของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ทัศนคติของบุคคลดังกล่าวแตกต่างกัน ระดับ

การศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานไม่ใช่ตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ทัศนคติต่อการเรียนร่วมแตกต่างกัน

ไฮน์ เซบมาน (Heintzelman. 1987) เสนอแนะว่า เด็กที่มีปัญหาในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอาจได้ประโยชน์จากการช่วยเหลือ โดยการควบคุมสภาพแวดล้อมของเด็กให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เด็กบางคนอาจต้องได้รับการฝึกจากผู้ใหญ่ให้สามารถพูดหรือแสดงท่าทางที่สามารถสื่อความคิดความต้องการของตนได้ดีขึ้น และให้มีเทคนิควิธีการเริ่มต้น หรือเข้าหาเพื่อนได้ดียิ่งด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมจะมีผลต่อการจัดการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งหมายถึงการจัดเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการจัดการเรียนร่วม จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ มีจุดมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กปกติ โดยมุ่งให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมในการที่จะให้เด็กตอบสนองได้เป็นปกติมากขึ้นเรื่อย ๆ นั้น จำเป็นต้องจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนที่จะเปิดการเรียนร่วมเพื่อให้การเรียนร่วมประสบผลสำเร็จ คืออาคารสถานที่ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ บุคลากร และต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้บริหารครูผู้สอนว่า มีทัศนคติต่อการเรียนร่วมไปในทางใดถ้ามีความพร้อมในด้านดังกล่าวแล้ว จะทำให้การเปิดการเรียนร่วมประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ เพื่อเป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ดำเนินการวิจัยในหัวข้อต่อไปนี้ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 146 คน ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 380 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยวิธีมีการเลือกดังนี้

1. เลือกใช้โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 38 โรงเรียน ปีการศึกษา 2536 โดยแบ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม 17 โรงเรียน และโรงเรียนที่ไม่ได้จัดการเรียนร่วม 21 โรงเรียน

2. ผู้บริหาร ใช้ผู้บริหารทุกคนจากโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ได้จำนวนผู้บริหารเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 146 คน

3. ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ใช้ครูประจำชั้น และครูผู้สอนวิชาพิเศษ ที่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2536 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มแบบหลายชั้น โดยวิธีการดังนี้

ในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม

ขั้นที่ 1 แบ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ทั้ง 38 โรงเรียน ออกเป็น 5 กลุ่มโรงเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากในอัตราส่วน 3 ใน 5 ได้ 3 กลุ่มโรงเรียน

ขั้นที่ 2 จากกลุ่มโรงเรียนที่ได้ 3 กลุ่มโรงเรียน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายในอัตราส่วน 3 ใน 5 ได้มากกลุ่มโรงเรียนละ 2 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 จากกลุ่มโรงเรียนที่ได้ 2 โรงเรียน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายในอัตราส่วน 3 ใน 5 จะได้จำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 161 คน

4. ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ใช้ครูประจำชั้นและครูผู้สอนวิชาพิเศษ ที่สอนในโรงเรียนที่มีการจัดการสอนร่วม ระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2536 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายชั้น เหมือนกับครูผู้สอน เด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมจะได้จำนวนครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นกลุ่มตัวอย่าง 85 คน

5. ในโรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายชั้น เหมือนกับในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม จะได้จำนวนครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นกลุ่มตัวอย่าง 134 คน

6. รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 526 คน

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

	จำนวนประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม (17 โรงเรียน)		
ผู้บริหาร	70	70
ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	411	161
ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	714	85
โรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม (21 โรงเรียน)		
ผู้บริหาร	76	76
ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	788	134
รวม	2059	526

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัย และวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แนวโน้มทางการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในด้านความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วม ความหมายและความเหมาะสมของการเรียนร่วม การจัดการเรียนร่วมในประเทศไทย รูปแบบและหลักการการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ องค์ประกอบที่จะช่วยให้การเรียนร่วมประสบความสำเร็จ การประเมินผลโครงการเรียนร่วม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาหลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา

1.3 สร้างแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะปลายเปิด และปลายปิดนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบแก้ไขปรับปรุง แล้วนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นแบบอัลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .76

1.4 แบบสอบถามที่ใช้กับผู้บริหาร จะใช้แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 ส่วนแบบสอบถามที่ใช้กับครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ใช้แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 3 เท่านั้น

1.5 รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 : สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ทางการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 : ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม เป็นการรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสำรวจความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมของ ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย (2529 : 78) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert (Likert. 1972) มีส่วนสำคัญดังนี้

2.1 ด้านอาคาร สถานที่

2.2 บุคลากร

2.3 เครื่องมือ และอุปกรณ์

ตอนที่ 3 : ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากร เป็นการรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนต่อการเรียนร่วม และข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 8 ระดับ ของ เบสท์ (Best) และเป็นแบบปลายเปิด

เกณฑ์ในการประเมิน

1. ในการประเมินความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมนั้นใช้แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert โดยจัดระดับความพร้อมตามลำดับของคะแนน คือ

- 1 หมายถึง ความพร้อมน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ความพร้อมน้อย
- 3 หมายถึง ความพร้อมปานกลาง
- 4 หมายถึง ความพร้อมมาก
- 5 หมายถึง ความพร้อมมากที่สุด

และเพื่อความชัดเจนในการวิเคราะห์ผลจากการคำนวณ จึงได้กำหนดเป็นคะแนนเฉลี่ย และให้ความหมายดังนี้คือ

- 1.00 - 1.49 หมายถึง มีระดับความพร้อมน้อยที่สุด
- 1.50 - 2.49 หมายถึง มีระดับความพร้อมน้อย
- 2.50 - 3.49 หมายถึง มีระดับความพร้อมปานกลาง
- 3.50 - 4.49 หมายถึง มีระดับความพร้อมมาก
- 4.50 - 5.00 หมายถึง มีระดับความพร้อมมากที่สุด

2. ในการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนต่อการจัดการเรียนร่วม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วมใช้แบบสอบถามซึ่งมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 8 ระดับ ของ Best โดยจัดระดับความคิดเห็นตามระดับของคะแนนคือ

- 1,2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 3,4 หมายถึง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
- 5,6 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
- 7,8 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

และเพื่อความชัดเจนในการวิเคราะห์ผลจึงกำหนดเป็นคะแนนเฉลี่ยและให้ความหมายดังนี้

1.00 - 2.75	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.76 - 4.50	หมายถึง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
4.51 - 6.25	หมายถึง	ค่อนข้างเห็นด้วย
6.26 - 8.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยแล้วนำไปขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสำรวจความพร้อม ความคิดเห็นและความต้องการที่จะจัดการเรียนร่วมโดยแจกแบบสอบถามจำนวน 526 ชุด และได้รับคืนมาจำนวน 526 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างใช้ร้อยละ (Percentage) ทำการวิเคราะห์
2. การวิเคราะห์ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2530 : 39, 76)
3. การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่า t (กานดา พูนลาภทวี, 2530 : 207)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหาร และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t
5. การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วม และรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมใช้ χ^2 -test
6. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามคำนวณโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบ อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้จะนำเสนอเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย ซึ่งรายละเอียดของแต่ละตอนมีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 146 คน และครูผู้สอน จำนวน 380 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ลักษณะต่าง ๆ ที่จะวิเคราะห์คือจำนวนของผู้บริหารและครูผู้สอนที่สังกัดโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม และไม่มีการจัดการเรียนร่วม เพศ อายุ อายุราชการ ระดับการศึกษา เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ และไม่เคยเรียนการศึกษาพิเศษ เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ และไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ หน้าที่ความรับผิดชอบ และประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วนั้น จะเสนอในรูปแบบของตารางร้อยละ

ตาราง 3 จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามการจัดการเรียนร่วม

การจัดการเรียนร่วม	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม	47.9(70)	64.7(246)
โรงเรียนที่ไม่มีจัดการจัดการเรียนร่วม	52.1(76)	35.3(134)
รวม	100(146)	100(380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 3 พบว่า จำนวนผู้บริหารร้อยละ 47.9 สังกัดอยู่ในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม และร้อยละ 52.1 สังกัดอยู่ในโรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม ครูผู้สอนร้อยละ 64.7 สังกัดโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม และร้อยละ 35.3 สังกัดโรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม

จะเห็นว่า ผู้บริหารที่สังกัดโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม กับโรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม มีจำนวนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ในขณะที่ครูผู้สอนสังกัดโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม มีจำนวนมากกว่าครูผู้สอนที่สังกัดโรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม เกือบหนึ่งเท่าตัว

ตาราง 4 จำนวนของผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
ชาย	45.2(66)	9.5(36)
หญิง	54.8(80)	90.5(344)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 4 พบว่า ผู้บริหารเพศชายมีจำนวนร้อยละ 45.2 เพศหญิงจำนวนร้อยละ ร้อยละ 54.8 ครูผู้สอนเพศชายร้อยละ 9.5 และเพศหญิงร้อยละ 90.5 จะเห็นว่า ผู้บริหารเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ในขณะที่ครูผู้สอนเพศหญิง มีจำนวนเป็น 10 เท่าของเพศชาย

ตาราง 5 จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอนจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
ต่ำกว่า 21 ปี		.5(2)
21 - 30 ปี		1.8(7)
31 - 40 ปี	7.5(11)	25.5(97)
41 - 50 ปี	39.7(58)	40.3(153)
51 - 60 ปี	52.7(77)	31.8(121)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 5 พบว่า ผู้บริหารร้อยละ 7.5 อายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 39.7 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี ร้อยละ 52.7 อายุระหว่าง 51 - 60 ปี และครูผู้สอนร้อยละ .5 อายุต่ำกว่า 21 ปี ร้อยละ 1.8 อายุระหว่าง 21 - 30 ปี ร้อยละ 25.5 อายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 40.3 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี และร้อยละ 31.8 อายุระหว่าง 51 - 60 ปี

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารจำนวนเกินครึ่งของจำนวนทั้งหมด อายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวนเกือบหนึ่งในสามของทั้งหมดอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ส่วนที่เหลือ นอกจากนั้นอายุระหว่าง 31 - 40 ปี

ครูผู้สอนเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวนเกือบหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมดอายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวนประมาณหนึ่งในสี่ของจำนวนทั้งหมดอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ส่วนที่เหลือนอกนั้นอายุระหว่าง 21 - 30 ปี และต่ำกว่า 21 ปี ตามลำดับ

ตาราง 6 จำนวนผู้บริหาร ครูผู้สอนจำแนกตามอายุราชการ

อายุราชการ	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
1 - 5 ปี		2.9(11)
6 - 10 ปี		3.2(12)
11 - 15 ปี	2.7(4)	21.6(82)
มากกว่า 15 ปี	97.3(142)	72.3(275)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 6 พบว่าผู้บริหาร ร้อยละ 97.3 มีอายุราชการมากกว่า 15 ปี และร้อยละ 2.7 มีอายุราชการระหว่าง 11 - 15 ปี ครูผู้สอนร้อยละ 72.3 มีอายุราชการมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 21.6 มีอายุราชการระหว่าง 11 - 15 ปี ร้อยละ 3.2 มีอายุราชการระหว่าง 6 - 10 ปี ร้อยละ 2.9 มีอายุราชการระหว่าง 1 - 5 ปี

จะเห็นว่าผู้บริหารมากกว่าสามในสี่คนมีอายุราชการมากกว่า 15 ปี ส่วนที่เหลือเพียงเล็กน้อยมีอายุราชการระหว่าง 11 - 15 ปี ครูผู้สอนเกือบสามในสี่คนมีอายุราชการมากกว่า 15 ปี จำนวนมากกว่าหนึ่งในห้ามีอายุราชการระหว่าง 11 - 15 ปี ส่วนที่เหลือจำนวนเพียงเล็กน้อยมีอายุราชการระหว่าง 6 - 10 ปี และ 1 - 5 ปี ตามลำดับ

ตาราง 7 จำนวนผู้บริหาร และครูผู้สอนจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
ต่ำกว่าปริญญาตรี		7.4 (28)
ปริญญาตรี	85.6 (125)	90.0 (342)
สูงกว่าปริญญาตรี	14.4 (21)	2.6 (10)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลจากการวิเคราะห์ตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารร้อยละ 85.6 ได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 14.4 มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ครูผู้สอนร้อยละ 7.4 ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ร้อยละ 90.0 ได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรี และร้อยละ 2.6 ได้รับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี

จะเห็นว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนผู้บริหารที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีประมาณหนึ่งในเจ็ดของจำนวนทั้งหมด และปรากฏว่าไม่มีผู้บริหารที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ครูผู้สอนเกือบทั้งหมดได้รับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และสูงกว่าระดับปริญญาตรี

ตาราง 8 จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามการเรียนสาขาการศึกษาพิเศษ

การเรียนสาขาการศึกษาพิเศษ	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ	2.1(3)	5.5(21)
ไม่ได้เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ	97.9(143)	94.5(359)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 8 พบว่า ผู้บริหารร้อยละ 2.1 เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 97.9 ไม่ได้เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ ครูผู้สอนร้อยละ 5.5 เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ และร้อยละ 94.5 ไม่ได้เรียนการศึกษาพิเศษมาก่อน

จะเห็นว่า ทั้งกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนในสาขาการศึกษาพิเศษมาก่อน

ตาราง 9 จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ	52.1(76)	17.9(68)
ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ	47.9(70)	82.1(312)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 9 พบว่า ผู้บริหารร้อยละ 52.1 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 47.9 ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ครูผู้สอนร้อยละ 17.9 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ และร้อยละ 82.1 ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ

จะเห็นว่า ผู้บริหารที่เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ กับผู้ที่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ มีจำนวนแตกต่างกันไม่มากนัก ในขณะที่ครูผู้สอนที่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ มีจำนวนมากกว่าผู้ที่เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษเกือบ 5 เท่า

ตาราง 10 จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามหน้าที่รับผิดชอบ

หน้าที่รับผิดชอบ	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
ผู้อำนวยการโรงเรียน/อาจารย์ใหญ่	26.7(39)	
ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน/ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่	73.3(107)	
ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ		40.5(154)
ครูผู้สอนเด็กปกติ		59.5(226)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 พบว่า ผู้บริหารร้อยละ 26.7 เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ ร้อยละ 73.3 เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ครูผู้สอนร้อยละ 40.5 เป็นครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และร้อยละ 59.5 เป็นครูผู้สอนเด็กปกติ

จะเห็นว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่งเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ มีจำนวนมากเกือบ 3 เท่าของผู้บริหารที่มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนหรืออาจารย์ใหญ่ และจำนวนของครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษและครูผู้สอนเด็กปกตินั้น ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ตาราง 11 จำนวนผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	จำนวนร้อยละ	
	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน
1 - 5 ปี	17.8(26)	22.6(86)
6 - 10 ปี	13.0(19)	13.4(51)
11 - 15 ปี	4.1(6)	3.7(14)
มากกว่า 15 ปี	4.1(6)	2.6(10)
ไม่เคยสอน	61.0(89)	57.6(219)
รวม	100 (146)	100 (380)

ผลการวิเคราะห์ตาราง 11 พบว่า ผู้บริหารร้อยละ 17.8 มีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษระหว่าง 1 - 5 ปี ร้อยละ 13.0 มีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษระหว่าง 6 - 10 ปี ร้อยละ 4.1 มีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษระหว่าง 11 - 15 ปี และมากกว่า 15 ปี ร้อยละ 61.0 ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้สอนร้อยละ 22.6 มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 1 - 5 ปี ร้อยละ 13.4 มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 6 - 10 ปี ร้อยละ 3.7 มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 11 - 15 ปี ร้อยละ 2.6 มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15 ปี และร้อยละ 57.6 ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน

จะเห็นว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ทางการสอน เด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน มีไม่ถึงร้อยละ 50 ของทั้งหมด และครูผู้สอนจำนวนเกินร้อยละ 50 ไม่มีประสบการณ์การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาก่อน นอกจากนี้มีประสบการณ์การสอนเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษมาก่อนแต่จำนวนไม่ถึงร้อยละ 50 ของจำนวนทั้งหมด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้คือ

ตอนที่ 2.1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูความพร้อมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครตามทัศนะของผู้บริหารในสามด้านคือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความพร้อมที่ตั้งไว้ รายละเอียดจะได้เสนอตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ตามสภาพปัจจุบัน

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน		ระดับความพร้อม		
	น้อยที่สุด	มากที่สุด	$\bar{X}$	S.D.	หมายถึง
<u>จำนวน</u>					
1 ห้องเรียน และ	8	77			
นักเรียนปกติ	150	2,964	4.226	.436	พร้อมมาก
2 ห้องแก้ไขการพูด	.000	1.000	1.103	.560	พร้อมน้อยที่สุด
3 ห้องเสริมวิชาการ	.000	5.000	1.158	.584	พร้อมน้อยที่สุด
4 ห้องปฏิบัติการ	.000	6.000	2.048	.935	พร้อมน้อย

จากตาราง 12 พบว่า ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจำนวนห้องเรียน มากที่สุดคือ 77 ห้องเรียน น้อยที่สุดคือ 8 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนมากที่สุดคือ 2,964 คน น้อยที่สุด 150 คน ระดับความพร้อมจำนวนห้องเรียนและจำนวนนักเรียนปกติมีค่าเฉลี่ย 4,226 ห้องแก้ไขการพูด จำนวนมากที่สุด 1 ห้อง น้อยที่สุดไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1,103 ห้องเสริมวิชาการมากที่สุด 5 ห้อง น้อยที่สุดไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.158 ห้องปฏิบัติการมากที่สุด 6 ห้อง น้อยที่สุด ไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 2.048

จะเห็นว่าด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จำนวนห้องเรียน และจำนวนนักเรียน มีความพร้อมมาก ในขณะที่ห้องปฏิบัติการมีความพร้อมน้อย และห้องแก้ไขการพูด ห้องเสริมวิชาการ มีความพร้อมน้อยที่สุด

ตาราง 13 ความพร้อมในด้านบุคลากรตามสภาพปัจจุบัน

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน				ระดับความพร้อม
	น้อยที่สุด	มากที่สุด	$\bar{X}$	S.D	หมายถึง
<u>จำนวนบุคลากร</u>					
1. ครูสอนพูด	.000	2.000	1.041	.199	พร้อมน้อยที่สุด
2. ครูประจำชั้นปกติ	.000	77.000	4.205	.454	พร้อมมาก
3. ครูประจำชั้นพิเศษ	.000	17.000	2.055	1.348	พร้อมน้อย
4. ครูสอนเสริมวิชาการ	.000	2.000	1.062	.241	พร้อมน้อยที่สุด
5. ครูเดินสอน	.000	1.000	1.034	.182	พร้อมน้อยที่สุด
6. ครูที่ปรึกษา	.000	2.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
7. ครูจิตวิทยา	.000	1.000	1.014	.117	พร้อมน้อยที่สุด
8. ครูแนะแนว	.000	2.000	1.226	.546	พร้อมน้อยที่สุด
9. ครูสังคมสงเคราะห์	.000	3.000	1.041	.199	พร้อมน้อยที่สุด
<u>จำนวนครั้งที่ได้รับบริการต่อปีจากด้านต่าง ๆ</u>					
10. แพทย์	1.000	9.000	2.959	1.069	พร้อมปานกลาง
11. นักจิตวิทยาคลินิก	.000	8.000	1.144	.185	พร้อมน้อยที่สุด
12. นักตรวจการได้ยิน	.000	1.000	1.048	.214	พร้อมน้อยที่สุด
13. นักแก้ไขการพูด	.000	9.000	1.068	.434	พร้อมน้อยที่สุด
14. นักกายภาพบำบัด	.000	.000	1.007	.083	พร้อมน้อยที่สุด
15. นักกิจกรรมบำบัด	.000	.000	1.007	.083	พร้อมน้อยที่สุด
16. ศึกษานิเทศก์	1.000	4.000	3.171	.746	พร้อมปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า ความพร้อมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านบุคลากรตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จำนวนครูสอนพิเศษ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ 2 คน น้อยที่สุดคือ ไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.041 ครูประจำชั้น ปกติมากที่สุด 77 คน น้อยที่สุด 8 คน ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 4.205 ครูประจำชั้นพิเศษ มากที่สุด 17 คน น้อยที่สุดไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 2.055 ครูสอนเสริมวิชาการ มากที่สุด 2 คน น้อยที่สุด คือไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.062 ครูเดินสอนมากที่สุด 1 คน น้อยที่สุดไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.034 ครูที่ปรึกษามากที่สุด 2 คน น้อยที่สุดไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.000 ครูจิตวิทยามากที่สุด 1 คน น้อยที่สุดไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.014 ครูแนะแนวมากที่สุด 2 คน น้อยที่สุด ไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.226 ครูสังคมสงเคราะห์มากที่สุด 3 คน น้อยที่สุดไม่มีเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.041

และจำนวนครั้งที่ได้รับการตอบจากบุคลากรด้านต่าง ๆ คือ แพทย์ มากที่สุด 9 ครั้ง น้อยที่สุด 1 ครั้ง ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 2,959 นักจิตวิทยาคลินิกมากที่สุด 8 ครั้ง น้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการ ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.144 นักตรวจการได้ยิน มากที่สุด 1 ครั้ง น้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการ ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.048 นักแก้ไข การพูดมากที่สุด 9 ครั้ง น้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการ ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.068 นักกายภาพบำบัด และนักกิจกรรมบำบัด ไม่เคยได้รับการเลย ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ย 1.007 ศึกษาพิเศษมากที่สุด 4 ครั้ง น้อยที่สุด 1 ครั้ง ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.171

จะเห็นว่า บุคลากรของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จำนวนครูประจำชั้นปกติ มีความพร้อมมาก ครูประจำชั้น พิเศษมีความพร้อมน้อย ครูสอนพิเศษ ครูเสริมวิชาการ ครูเดินสอน ครูที่ปรึกษา ครูจิตวิทยา ครูแนะแนว และครูสังคมสงเคราะห์มีความพร้อมน้อยที่สุด

ส่วนจำนวนครั้งที่ได้รับการตอบจากด้านต่าง ๆ นั้น จะเห็นว่าแพทย์และศึกษา นิเทศมีความพร้อมในระดับปานกลาง ส่วนนักจิตวิทยาคลินิก นักตรวจการได้ยิน นักแก้ไข การพูด นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด มีความพร้อมน้อยที่สุด

ตาราง 14 ความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน			ระดับความพร้อม	
	น้อยที่สุด	มากที่สุด	$\bar{X}$	S.D	หมายถึง
<u>จำนวนเครื่องมือและอุปกรณ์</u>					
1. เตียงออกก้างกาย	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
2. ไม้เขี่ย / แก้ว	.000	3.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
3. ไม้กระดานผึก					
การทรงตัว	.000	2.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
4. ถูทราย	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
5. ราวคู่	.000	2.000	1.000	.164	พร้อมน้อยที่สุด
6. ไม้เท้า	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
7. ไม้ค้ำยัน	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
8. คินสอยขนาดใหญ่	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
9. เครื่องช่วยเดิน	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
10. ที่เปิดหน้าหนังสือ	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
11. แก้วล้อเลื่อน	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
12. ไม้เขี่ย ๗	.000	2.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
13. คินสอยสำหรับเขียน					
(Stylus)	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
14. เครื่องพิมพ์ดีดเบรลล์	.000	.000	1.000	.080	พร้อมน้อยที่สุด
15. อักษรเบรลล์	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
16. กระดาษกราฟ	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
17. แผ่นรองเขียน	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
18. เครื่องมือเรขาคณิต	.000	7.000	2.514	1.059	พร้อมปานกลาง
19. ไม้เท้า	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการ	สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน			ระดับความพร้อม	
	น้อยที่สุด	มากที่สุด	$\bar{X}$	S.D	หมายถึง
20. ลูกคิด	.000	2.000	1.295	.553	พร้อมน้อยที่สุด
21. แว่นขยาย	2.000	8.000	1.856	1.102	พร้อมปานกลาง
22. เครื่องบันทึกเสียง					
เพื่อฝึกพูด	.000	4.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
23. เครื่องฝึกพูดแบบกลุ่ม	.000	1.000	1.014	.166	พร้อมน้อยที่สุด
24. เครื่องแสดงภาพ					
คลื่นเสียง เช่น					
Vocal 2	.000	2.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
25. เครื่องช่วยฟังเฉพาะตัว	.000	107.000	1.808	1.555	พร้อมน้อย
26. กระจกเงา	1.000	16.000	2.849	.927	พร้อมปานกลาง
27. เครื่องตรวจสอบ					
แบตเตอรี่	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
28. Tone bar	.000	.000	1.000	.000	พร้อมน้อยที่สุด
29. เครื่องดนตรีประกอบ					
จังหวะ	2.000	18.000	3.432	.804	พร้อมปานกลาง
30. ของเล่นชนิดมีเสียง					
และ ไม่มีเสียง	3.000	20.000	3.966	.858	พร้อมมาก

จากตาราง 14 พบว่า ความพร้อมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แนวนโยบายมากที่สุด 8 อัน น้อยที่สุด 2 อัน ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 1.856 กระงกเงา มากที่สุด 16 บาน น้อยที่สุด 1 บาน ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 2.849 เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ มากที่สุด 18 อัน น้อยที่สุด 2 อัน ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.432 ของเล่นชนิดมีเสียงและไม่มีเสียง มากที่สุด 20 ชิ้น น้อยที่สุด 3 ชิ้น ระดับความพร้อมมีค่าเฉลี่ยที่ 3.966 โต๊ะเก้าอี้ มากที่สุด 3 ตัว ไม้กระดานฝึกการทรงตัวมากที่สุด 2 แผ่น ราวคู่มากที่สุด 2 คู่ โต๊ะอื่น ๆ มากที่สุด 2 ตัว ลูกคิด มากที่สุด 2 ราง เครื่องบันทึกเสียงเพื่อฝึกพูดมากที่สุด 4 เครื่อง เครื่องฝึกพูดแบบกลุ่มมากที่สุด 1 เครื่อง แสดงภาพคลื่นเสียง เช่น Vocal 2 มากที่สุด 2 เครื่อง เครื่องช่วยฟังเฉพาะตัวมากที่สุด 107 เครื่อง และอุปกรณ์ ที่ไม่มีใช้เลยได้แก่ เตียง ออกกำลังกาย ฤทธาย ไม้ค้ำยัน ดินสอขนาดใหญ่ เครื่องช่วยเดินที่เปิดหน้าหนังสือ เก้าอี้ ล้อเลื่อน ดินสอสำหรับเขียน เครื่องพิมพ์ดีดเบรลล์ กระดาษกราฟ แผ่นรองเขียน ไม้เท้า เครื่องตรวจสอบแบตเตอรี่ และ Tone bar

จะเห็นว่า ความพร้อมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ตามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จำนวนของเล่นชนิดมีเสียงและไม่มีเสียง มีความพร้อมมาก เครื่องดนตรีประกอบจังหวะ กระงกเงา แนวนโยบาย เครื่องมือเรขาคณิต มีความพร้อมระดับปานกลาง เครื่องช่วยฟังเฉพาะตัว มีความพร้อมน้อย เครื่องมือและอุปกรณ์ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว มีความพร้อมน้อยที่สุด

ตอนที่ 2.2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการจัดการเรียนร่วม ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ ในส่วนนี้ใช้สถิติค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้จากแบบสอบถามกับค่าเฉลี่ยที่ตั้งเป็นเกณฑ์ไว้คือ ค่าเฉลี่ย 3 ซึ่งรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้เสนอดังต่อไปนี้คือ

ตาราง 15 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม	ระดับความพร้อม			
	$\bar{X}$	S.D.	หมายถึง	t
1. โรงเรียนของท่านมี ความพร้อมในการ จัดการเรียนร่วม	2.733	1.146	ความพร้อมปานกลาง	-2.81*
2. โรงเรียนสามารถ ปรับอาคารสถานที่ ให้สามารถเปิดการ เรียนร่วม	2.986	1.114	ความพร้อมปานกลาง	-.1518
3. โรงเรียนสามารถปรับ บุคลากรที่มีอยู่ให้สามารถ เปิดการเรียนร่วม	2.829	1.159	ความพร้อมปานกลาง	-1.8
4. โรงเรียนสามารถปรับเครื่องมือ และอุปกรณ์ให้สามารถใช้ใน การเปิดการเรียนร่วม	2.774	1.119	ความพร้อมปานกลาง	-2.45*
5. ปัญหาและอุปสรรคด้านความ พร้อมในการจัดการเรียนร่วม สามารถแก้ไขให้สำเร็จได้	2.904	1.072	ความพร้อมปานกลาง	-1.090

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้แสดงว่า มีความพร้อมในระดับปานกลาง ในข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในประเด็นต่างๆ คือ ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน ความสามารถในการปรับอาคารสถานที่เพื่อเปิดการเรียนร่วม ความสามารถในการปรับบุคลากรที่มีอยู่ให้สามารถเปิดการเรียนร่วม ความสามารถในการปรับเครื่องมือ และอุปกรณ์ให้สามารถใช้ในการเปิดการเรียนร่วม ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการเปิดการเรียนร่วมได้สำเร็จ

จะเห็นว่าข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อนำค่าเฉลี่ยของข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม แต่ละข้อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย 3 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของความพร้อมในระดับปานกลางของเกณฑ์ที่ตั้งไว้โดยใช้ t-test ทำการทดสอบ พบว่า ความพร้อมของข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนและความสามารถในการปรับเครื่องมือและอุปกรณ์ให้สามารถใช้ในการเปิดการเรียนร่วมได้ของผู้บริหารโรงเรียน กับความพร้อมของเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนความพร้อมในข้อคิดเห็นเพิ่มเติมประเด็นอื่น ๆ ของผู้บริหารโรงเรียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ตอนที่ 2.3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t ระหว่างค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้เสนอดังต่อไปนี้

ตาราง 16 ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ระดับความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน							
ข้อความคิดเห็นในการ จัดการเรียนร่วม							
	ผู้บริหารโรงเรียน			ครูผู้สอน			t
	$\bar{X}$	S.D	หมายถึง	$\bar{X}$	S.D	หมายถึง	
1 เด็กที่มีความต้องการ พิเศษควรเรียนใน โรงเรียนสำหรับ เด็กที่มีความต้องการ พิเศษโดยเฉพาะ	2.356	1.015	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2.811	1.135	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	-4.452*
2 บุคลากรเป็นองค์ ประกอบที่สำคัญ ในการจัดการเรียน ร่วม	3.890	.486	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	3.653	.650	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	4.536*
3 อาคารสถานที่เป็น สิ่งจำเป็นสำหรับการ จัดการเรียนร่วม	3.719	.495	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	3.484	.787	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	4.086*
4 เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับ การจัดการเรียนร่วม	3.918	.276	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	3.482	.516	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	12.470*
5 การจัดการเรียนร่วม จะมีประโยชน์ต่อเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ	3.596	.582	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	3.006	.968	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	7.66*

ตาราง 16 (ต่อ)

ระดับความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน							
ข้อความคิดเห็นในการ จัดการเรียนร่วม	ผู้บริหารโรงเรียน			ครูผู้สอน			t
	$\bar{X}$	S.D	หมายถึง	$\bar{X}$	S.D	หมายถึง	
6 ควรจัดการเรียนร่วม ในระดับก่อนประถม ศึกษา	2.185	1.010	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2.642	1.141	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	-6.975*
7 การจัดการเรียนร่วม เป็นการสร้างปัญหา ให้แก่บุคลากรใน โรงเรียน	2.308	.827	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2.474	1.114	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	-1.862
8 การจัดการเรียนร่วม เป็นการสร้างปัญหา ให้แก่เด็กปกติใน โรงเรียน	2.205	.846	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2.318	1.083	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	-1.264
9 โรงเรียนของท่านมี ความพร้อมแต่ไม่ ต้องการจัดการ เรียนร่วม	1.897	.900	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2.179	1.106	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	-3.012*
10 โรงเรียนของท่าน ไม่มีความพร้อม แต่ต้องการจัดการ เรียนร่วม	2.041	.846	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	2.239	.976	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	-2.277*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความคิดว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในประเด็นต่าง ๆ คือ เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ควรจัดการเรียนร่วมในระดับก่อนประถมศึกษาการจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาให้แก่บุคลากรและเด็กปกติในโรงเรียน โรงเรียนพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ไม่ต้องการจัดและโรงเรียนไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ต้องการจัดการเรียนร่วม และมีความคิดค่อนข้างไม่เห็นด้วยในหัวข้อต่อไปนี้ คือ บุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วม เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วม การจัดการเรียนร่วมจะมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความคิดว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในหัวข้อต่าง ๆ คือ ควรจัดการเรียนร่วมก่อนระดับประถมศึกษา การจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาให้แก่บุคลากรและเด็กปกติในโรงเรียน โรงเรียนมีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ไม่ต้องการจัดการเรียนร่วมและโรงเรียนไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ต้องการจัดการเรียนร่วม และมีความคิดค่อนข้างไม่เห็นด้วยในหัวข้อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะบุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนร่วมและการจัดการเรียนร่วมมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

จะเห็นว่าผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมตรงกันคือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในหัวข้อ ควรจัดการเรียนร่วมในระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาให้แก่บุคลากรและเด็กปกติในโรงเรียน โรงเรียนมีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วม แต่ไม่ต้องการจัดและโรงเรียนที่ไม่พร้อมในการจัดการเรียนร่วมแต่ต้องการจัดการเรียนร่วม และมีความคิดเห็นค่อนข้างไม่เห็นด้วยตรงกันในหัวข้อ บุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วมและการจัดการเรียนร่วมจะมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ส่วนหัวข้อ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นค่อนข้างไม่เห็นด้วย

และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมระหว่างผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนโดยใช้ t-test พบว่า ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนกับครูผู้สอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในหัวข้อ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ บุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วม การจัดการเรียนร่วมมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การจัดการเรียนร่วมควรจัดในระดับก่อนประถมศึกษา โรงเรียนมีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ไม่ต้องการจัดและโรงเรียนไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ต้องการจัดการเรียนร่วม

ตอนที่ 2.4 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ และรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้สถิติ W-test เพื่อทดสอบความสอดคล้องของอันดับระหว่างผู้บริหารโรงเรียน กับครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้เสนอต่อไปนี้ คือ

ตาราง 17 ความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วมจำแนกตามความบกพร่องของเด็ก

ความบกพร่องของเด็ก	ลำดับความต้องการ		ความสอดคล้อง
	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้สอน	W-test
หากมีการจัดการเรียนร่วม			
โรงเรียนของท่านมีความ			
ต้องการที่จะเปิดการเรียน			
ร่วมสำหรับเด็กประเภทใด			
1. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	3	3	
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	1	1	
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น	4	4	1
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	2	2	
5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษ			
ทุกประเภทร่วมกัน	5	5	

ผลการวิเคราะห์ตาราง 17 พบว่าการจัดลำดับความต้องการในการจัดการเรียนร่วมตามลักษณะความบกพร่องของเด็กคือ ความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา การเห็น การได้ยิน และความต้องการพิเศษทุกประเภทร่วมกัน ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นที่สอดคล้องกันหมด คือ ควรจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่บกพร่องทางสติปัญญาเป็นอันดับ 1 เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินเป็นอันดับ 2 เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายเป็นอันดับ 3 เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นเป็นอันดับ 4 และเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทร่วมกันเป็นอันดับสุดท้าย

จะเห็นว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความต้องการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องสอดคล้องกันหมด และเมื่อทดสอบโดย W-test ได้ค่าความแปรปรวนของผลรวมของอันดับเป็น 1 หรือ 100% โดยที่ผู้บริหารและครูผู้สอนให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นในการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา เป็นอันดับแรก

ตาราง 18 ความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วมจำแนกตามรูปแบบของการจัดการเรียนร่วม

รูปแบบของการจัดการเรียนร่วม	ลำดับความต้องการ		ความสอดคล้อง
	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูผู้สอน	W-test
หากมีการจัดการเรียนร่วม			
โรงเรียนของท่านมีความ			
ต้องการที่จะเปิดการเรียน			
ร่วมแบบใด			
1. เรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ	2	3	
2. เรียนร่วมแบบจัดพิเศษ เรียนร่วมบางเวลา	1	1	
3. เรียนร่วมแบบจัดชั้นพิเศษ ในโรงเรียนปกติ	3	2	.95
4. เรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ			
และมีครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา	4	4	
5. เรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติและ			
รับบริการจากครูเวียนสอน	5	5	

ผลการวิเคราะห์ตาราง 18 พบว่า ลำดับความต้องการรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีลักษณะดังนี้คือ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นว่าควรจัดการเรียนร่วมในรูปแบบจัดพิเศษเรียนร่วมบางเวลาเป็นอันดับ 1 ผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าควรจัดการเรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติเป็นอันดับ 2 ส่วนครูผู้สอนเห็นว่าควรจัดอยู่ในอันดับ 3 ครูผู้สอนเห็นว่าควรจัดการเรียนรวมแบบจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติเป็นอันดับ 2 แต่ผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า ควรจัดอยู่ในอันดับ 3 ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเห็นว่าควรจัดการเรียน

ร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ และมีครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษาเป็นอันดับ 4 และจัดการเรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ และรับบริการจากครูเวียนสอนเป็นอันดับสุดท้าย

จะเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความต้องการรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมที่สอดคล้องกันในระดับที่สูงมาก เนื่องจากความแปรปรวนของผลรวมของอันดับของค่า W-test เป็น 95% โดยที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง ให้ความสำคัญและเห็นความจำเป็นในการจัดการเรียนร่วมแบบจัดพิเศษเรียนร่วมเป็นบางเวลา เป็นอันดับแรก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เพื่อความสะดวกในการศึกษา และทำความเข้าใจง่ายขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนของการศึกษาในบทนี้ เรียงตามลำดับ คือ จุดมุ่งหมายของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความต้องการของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นผู้บริหาร และครูผู้สอนจาก 38 โรงเรียนจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน ผู้บริหาร 146 คน ครูผู้สอน จำนวน 380 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมและความต้องการในการจัดครูเรียนร่วมแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เช่น เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ทางการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมเป็นการรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบสำรวจ

ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วมของศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย (2529 : 78)

ลักษณะของแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ของ ลิเครท

(Likert. 1972) ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ด้านอาคารสถานที่
2. บุคลากร
3. เครื่องมือและอุปกรณ์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วม และข้อเสนอแนะของบุคลากร
เป็นการรวบรวมข้อมูล และรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียนที่มีต่อ
การเรียนร่วม และข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วม ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า
8 ระดับ ของเบสท์ (Best)

ตอนที่ 2 ความต้องการในการจัดการเรียนร่วม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ
ประเภทของเด็กที่จะจัดการเรียนร่วม และรูปแบบของการจัดการเรียนร่วม

ทั้งนี้ได้นำ แบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบ อัลฟา
(Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.76

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างใช้ร้อยละ (Percentage) ทำการ
วิเคราะห์
2. การวิเคราะห์ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ บุคลากรเครื่องมือและอุปกรณ์
ของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
3. การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D) และการทดสอบค่า t

4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t

5. การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับ ความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วม และรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมใช้ W-test

6. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบถามค่านวณโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบอัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ จะสรุปเฉพาะส่วนที่เป็นการวิเคราะห์ผลตามจุดมุ่งหมายเท่านั้น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

1. ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อจัดการเรียนร่วม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนไม่มีความพร้อม นอกจากจำนวนห้องเรียน และจำนวนนักเรียนปกติ

2. ความพร้อมในด้านบุคลากร ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อจัดการเรียนร่วมตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนแล้ว ทั้งจำนวนบุคลากร และจำนวนครั้งที่ได้รับการตอบปีไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมได้นอกจากครูประจำชั้นปกติ

3. ความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อจัดการเรียนร่วม ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนแล้วไม่มีความพร้อมนอกจากของเล่นชนิดมีเสียงและไม่มีเสียงและไม่มีเสียง

4. ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ยังไม่มีความคิด ที่จะจัดการเรียนร่วม การปรับอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อที่จะจัดการเรียนร่วม รวมทั้งการแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการเตรียมพร้อมเพื่อที่จะจัดการเรียนร่วม

5. ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อความคิดเห็นที่ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนสำหรับ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ควรจัดการเรียนร่วมในระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาแก่บุคลากรและเด็กปกติในโรงเรียน โรงเรียนมีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วม แต่ไม่ต้องการจัดการเรียนร่วมหรือโรงเรียนไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ต้องการจัดการเรียนร่วม และค่อนข้างไม่เห็นด้วยในข้อความที่ว่า บุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วม และการจัดการเรียนร่วมมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

6. ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อความคิดเห็นที่ว่า ควรจัดการเรียนร่วมในระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาแก่บุคลากรและเด็กปกติในโรงเรียน โรงเรียนมีความพร้อม แต่ไม่ต้องการจัดการเรียนร่วมหรือโรงเรียนไม่มีความพร้อมแต่ต้องการจัดการเรียนร่วม และค่อนข้างไม่เห็นด้วยในข้อความคิดเห็นที่ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ บุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วม และการจัดการเรียนร่วมมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

7. ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญาเป็นอันดับแรก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

8. ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าควรจัดการเรียนร่วมแบบจัดชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ เรียนร่วมเป็นบางเวลาเป็นอันดับแรก ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

การอภิปรายผลจะอภิปรายในแต่ละจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายประการแรกของการวิจัยนี้เพื่อศึกษาความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่มีความพร้อมในด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ นอกจากจากจำนวนห้องเรียนในด้านอาคารสถานที่ ครูประจำชั้นปกติในด้านบุคลากร และของเล่นชนิดมีเสียงและไม่มีเสียงในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์เท่านั้น

และเมื่อวิเคราะห์ความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนยังไม่มีความคิดที่จะจัดการเรียนร่วมในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะความคิดเริ่มต้นที่จะจัดการเรียนร่วม ซึ่งเป็นผลให้ผู้บริหารโรงเรียน ไม่มีความคิดที่จะปรับในเรื่องอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการจัดการเรียนร่วม เช่น การปรับอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์และการแก้ไข ปัญหาอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในการจัดการเรียนร่วม

แต่เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในข้อความคิดที่ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ ควรจัดการเรียนร่วมในระดับก่อนประถมศึกษา การจัดการเรียนร่วมเป็นการสร้างปัญหาให้แก่บุคลากร และเด็กปกติในโรงเรียน โรงเรียนพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมแต่ไม่ต้องการจัดการเรียนร่วม หรือโรงเรียนไม่มีความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม แต่ต้องการจัดการเรียนร่วมและค่อนข้างไม่เห็นด้วยหรือเห็นด้วยเล็กน้อยกับข้อความคิดที่ว่าบุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนร่วม อาคารสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนร่วมและการจัดการเรียนร่วมมีประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของครูผู้สอน นอกจากข้อคิดเห็นที่ว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะเท่านั้นที่ครูผู้สอนค่อนข้างไม่เห็นด้วยหรือเห็นด้วยเพียงเล็กน้อย

จะเห็นได้ว่า โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่มีความพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมในด้านอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ แต่อย่างไรก็ตามผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมในทางที่เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วมมาก (รายละเอียด ตารางที่ 15) ทักษะของผู้บริหารและครูผู้สอนเหล่านี้ถ้าได้รับข้อมูลที่เป็นจริงเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมน่าจะเป็นผลทำให้

ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความพร้อมทางด้านความคิดต่อการจัดการเรียนร่วม
ซึ่งจะเป็นผลก่อให้เกิดความร่วมมือในการปรับอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์
รวมทั้งการแก้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สำเร็จได้

2. จุดมุ่งหมายประการที่สองเพื่อศึกษาความต้องการของโรงเรียนในการจัดการ
เรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงว่า ถ้าโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร จะเปิดการเรียนร่วม ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้อง
กันคือ ต้องการจัดการเรียนร่วมให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเป็นอันดับแรก และ
สำหรับรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมนั้นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็น
ที่สอดคล้องกันคือต้องการจัดการเรียนร่วมแบบจัดพิเศษเรียนร่วมบางเวลาเป็นอันดับแรก

จะเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันหมด
ในเรื่องที่หากจะมีการจัดการเรียนร่วมควรจัดการเรียนร่วมให้เด็กที่มีความบกพร่องด้าน
สติปัญญาก่อนเด็กที่มีความบกพร่องด้านอื่น ๆ (รายละเอียดตาราง 17) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก
ความพร้อมทางด้านอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการเปิดการ
เรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านอื่น ๆ นั้นจะต้องใช้งบประมาณที่มากกว่าการ
จัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา

ส่วนรูปแบบการจัดการเรียนร่วมแบบจัดพิเศษ เรียนร่วมบางเวลาเป็นการจัด
เด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยมีครูประจำชั้นสอนทุกวิชา ยก
เว้นบางวิชาที่ต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนร่วมแบบหนึ่งที่ประสบ
ความสำเร็จ (ผดุง อารยะวิญญู, 2533 : 188 - 190) อย่างไรก็ตาม ศรียา นิยมธรรม
(2531 : 38 - 39) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะทำให้การจัดการเรียนร่วมประสบความสำเร็จ
ได้นั้นจะต้องประกอบด้วย

1. ครู จะต้องมีความตั้งใจที่ดีต่อเด็ก
2. ผู้บริหารจะต้องกำหนดนโยบาย ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วม
3. ผู้ปกครอง จะต้องเอาใจใส่ดูแลเด็กและสร้างทัศนคติที่ดีต่อเด็ก

ทั้งนี้เป็นการสอดคล้องกับเรโนลด์ และเบิร์ช ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่ทำให้การจัดการเรียนร่วมประสบความสำเร็จได้นั้นโรงเรียนจะต้องมีความพร้อมก่อนที่จะลงมือจัดการเรียนร่วม (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 201 - 202 ; อ้างอิงมาจาก Reynold and Birch. 1977)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมอยู่แล้วควรพิจารณาทบทวนว่าในปัจจุบันมีความพร้อมมากน้อยเพียงใดในด้านอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อจะได้จัดหาให้เกิดความพร้อมต่อการจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
2. โรงเรียนที่มีแผนเปิดการเรียนร่วมจะต้องสร้างความพร้อมให้เกิดขึ้นแก่ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน เพราะถ้าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนร่วมแล้วปัญหาด้านอื่น ๆ ก็สามารถแก้ไขให้สำเร็จได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยว่าสมควรเปิดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษด้านใดอย่างจริงจัง เพื่อสนองตอบความจำเป็นและปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างแท้จริง
2. ควรทำการวิจัยรูปแบบของการจัดการเรียนร่วมในปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด เมื่อคำนึงถึงความพร้อมด้านอาคารสถานที่ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีอยู่ สถานการณ์ของสังคม และของโลกที่กำลังแปรเปลี่ยนไปสู่สังคม โลกาภิวัตน์ เช่นในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา คงทอง. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการพูด และมโนภาพแห่งตนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเรียนในชั้นเรียนเฉพาะกับชั้นเรียนร่วม. ปรินุณานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- กานดา พูลลาภทวี. สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์, 2530.
- การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, สำนักงาน. รายงานการวิจัยการทดลองการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, 2529.
- _____. เอกสารการประชุมสัมมนา เพื่อหาแนวทางในการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการกับเด็กปกติ, 2531. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการพัฒนาศึกษาอบรมเลี้ยงดูเด็ก. ภาวะวิกฤตของชีวิตเด็กไทย : ปัญหาที่ยังไม่สายเกินไป. ม.ป.ท., 2535.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน กองวิจัยการศึกษา. การใช้ทรัพยากรและต้นทุนในการจัดการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2530. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์ธนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- ทบวงมหาวิทยาลัย ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย. คู่มือการจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งชาติของประเทศไทย, 2529.
- ทองคำ ผดุงสุข. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ : โรงเรียนพญาไท สำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531.
- นันทิยา ชัยนิคม. รายงานผลการศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนตัวอย่างจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับเด็กปกติ. หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี ม.ป.ท., 2535. อัดสำเนา.

- นิตยา นิลคุหา. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- นริชรินทร์ ชานาญกิจ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำโดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการสอนตามปกติของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- ประชม ลำดับวงศ์. เอกสารการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวทางในการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการกับเด็กปกติ, 2531. อัดสำเนา.
- ผดุง อารยะวิญญู. การเรียนร่วม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษและการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- _____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา, 2533.
- พัฒน ภาสบุตร. "หน่วยที่ 11 การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลพิการ," ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการดูแลบุคคลพิการ หน่วยที่ 8 - 15. หน้า 559 - 644. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.
- พิตร ทองชั้น. "หน่วยที่ 3 การวางแผนการวิจัยและรวบรวมข้อมูล," ใน ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา หน่วยที่ 1 - 4. หน้า 190 - 254. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2536.
- ละออ ชุติกร. "การเรียนร่วมชั้นระหว่างเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินกับเด็กปกติ," ใน เอกสารวิชาการรวมบทความการศึกษาพิเศษ. หน้า 72 - 77. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2526.
- ละออ ชุติกร และจิตต์ไส อินทโสฬส. รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบพัฒนาการทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ และที่เรียนชั้นพิเศษในระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2528.

วารี ธีระจิตร. เอกสารคำสอนวิชา 413, 308 การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ :

คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534. อัดสำเนา.

ศรีนธร วิริยะสินธุ์. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมสำหรับเด็ก

พิการก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2535. อัดสำเนา.

ศรียา นิยมธรรม. เอกสารการประชุมสัมมนาเพื่อหาแนวทางในการจัดการประถมศึกษา

สำหรับเด็กพิการร่วมกับเด็กปกติ. กรุงเทพฯ : โครงการพัฒนารูปแบบการจัดการ

ประถมศึกษาสำหรับเด็กพิการกับเด็กปกติ, 2531. อัดสำเนา.

ศรียา นิยมธรรม. การเรียนร่วมสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ :

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

สามัญศึกษา, กรม กองการศึกษาพิเศษ. บทความเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กที่มีความบกพร่อง

ทางการได้ยิน. กรุงเทพฯ : กองการศึกษาพิเศษ, ม.ป.ท., อัดสำเนา.

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาการ

ดูแลบุคคลพิการ หน่วยที่ 8 - 15. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมา

ธิราช, 2531.

_____. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษาหน่วยที่

1 - 4. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.

อรอนงค์ สุวรรณกุล. การจัดและบริหารโรงเรียนการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชา

การศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2524.

- Austin, Patsy C. "Parent's Attitudes toward Mainstreaming their Handicapped Children in Preschool Programs," Dissertation Abstracts International. Doctoral Dissertation, University of North Carolina, 45 : 10 ; April, 1985.
- Brill, B.G., Jerry L. Northern and Marion P. Downseds. "Mainstreaming Format or Quality," Hearing in Children. Beltsville, Maryland : The Williams and Wilkins Company, 1979.
- Cooke, Thomas P., Apolloni Tony and Sharon A. Cooke, "Normal Preschool Children as Behavioral Models for Retarded Peers," Exceptional Children. 43 : 531 - 532 ; May, 1977.
- Elser, R. "The Social Position of Hearing Handicapped Children in the Regular Grades," Exceptional Children. 25 : 304 - 309 ; 1959.
- Evans, Patricia A. "Attitudes of Parents toward Handicapped Children and their Integration into Regular Classes," Dissertation Abstracts International. Doctoral Dissertation University of California, 72 : 1 ; July, 1981.
- Friek, Elizageth. "Adjusting to Integration Some Difficulties Hearing Impaired Children in Public School," Vota Review. 75 : 36 - 46; 1973.
- Hays, W.L. Statistics 4th Edition. Holt Rinehart and Winston, Inc., N.Y., 1988.
- Heintzelman, Gwen K. A Descriptive Study of the Social Interaction of a Developmentally Delayed Preschooler. Ph.D. Dissertation, School of Education, University of Cincinnati, 1987.
- Johnson, E.W. "Let's Look at the Child not the Audiogram," The Hearing Impaired Child in A regular Classroom. Washington, D.C. ; The Alexander Graham Bell Association for the Deaf, 1973.
- Jordan, Thomas E. The Exceptional Child. Columbus, Ohio : Merrill 1962.
- Karchmer, M.A. and Trybus R. Who are the Deaf Children in Mainstream Program? Series R. Number A Washington, D.C. : Gallaudet College office of Demographic Studies, 1977.
- Kauffman M.J. and others. "Mainstreaming : Toward an Explication of the construct," Focus on Exceptional Children. 7 : 1 - 12 ; 1975
- Kirk, Samuel. "Current Trends Affecting Staff Training," Personnel Training Programs for the Mentally Retarded in Asia. Japan League for the Mentally Retarded. 68 - 77 ; 1979.

Luttmann, Enelda. "The Psychological Aspects of Integrating Hearing Impaired Children into Ordinary Education Programs," Paper Presented at Orientation Infant Parala Rehabilitation Audiological. Mexico, 1979.

Patton, James R. "A Study of Faculty Attitudes Toward Special Needs Students at Three Community Colleges in the Virginia Community College System," Dissertation Abstracts International. Doctoral Dissertation University of Virginia, 42 : 3 ; September, 1984.

Peterson, Candida, James Perterson and Georgia Sriuen. "Peer Imitation By Nonhandicapped and Handicapped Preschoolers," Exceptional Children. 43 : 223 - 224 ; January, 1977.

Reich, Cand and others. "The Integration of Hearing Impaired Children in Regular Classrooms," American Annals of the Deaf. 122 : 534 - 543 ; December, 1977.

Reynolds, Maynard C. and Birch, Jack W. Teaching Exceptional Children in All America's School. Reston, Virginia, The Council for Exceptional Children, 1977.

Rucker, C.N., C.I. Howe and Snider B. "The Participation of Retarded Children in Junior High Academic and Nonacademic Regular Classes," Exceptinal Children. 35 : 617 - 623 ; 1969.

Salem, J.M. "Partial Integration at the High School Level," Volta Review. 73 : 42 - 46 ; 1971.

Schmid, C. and E. Rex. "Perception of Family Relationships with a Disturbed Child and Family with Normal Children : Doctoral Dissertation," Dissertation Abstracts International. University of Virginia, 35 : 4 ; Octotber, 1877.

Smith, Robert M., John Neisworth and Frances M. Hunt. The Exceptional Child : a Functional Approach. 2nd ed. New York : MC Graw - Hill, Inc., 1983.

Telford, O.W. and Sawrey M. The Exceptional Individual. Englewood Criff, N.J. : Prentice - Hall, 1972.

Tufts, Devon C. "A Study of Attitudes Toward Mainstreaming Severely Language Handicapped Children," Dissertation Abstract International. Doctoral Dissertation Pepperdine, University, 45 : 10 ; April, 1985.

Welch, E.A. "The Effects of Segreated and Partially Integrated School Programs on Self Concept and Academic Achievement of Educable Mental Retarded," Unpublished Doctoral Dissertation. 1965.

ภาคผนวก

- สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
- ความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ร่วม
- ความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ร่วม

แบบสอบถาม

ความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็ก
ที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้สำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
2. แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพร้อม และความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ข้อมูลจะเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอนในการเตรียมความพร้อมของโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม และเป็นประโยชน์ในการประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
3. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ ตามประสบการณ์ และความคิดเห็นของท่านอย่างแท้จริง ถ้าแบบสอบถามไม่สมบูรณ์จะทำให้ไม่สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ ในการรายงานผลจะรายงานสรุปเป็นภาพรวม และคำตอบแบบสอบถามในแต่ละฉบับจะเก็บไว้เป็นความลับ
4. แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน ดังนี้
 - 4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 4.2 ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม
 - 4.3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1

สถานการณ์ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงใน []

เดิมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ชื่อสถานศึกษาที่ท่านทำงาน.....
2. การจัดการเรียนการสอน [] โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม
[] โรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม
3. เพศ [] ชาย [] หญิง
4. อายุ [] ต่ำกว่า 21 ปี
[] 21 - 30 ปี
[] 31 - 40 ปี
[] 41 - 50 ปี
[] 51 - 60 ปี
5. อายุราชการ
[] 1 - 5 ปี
[] 6 - 10 ปี
[] 11 - 15 ปี
[] มากกว่า 15 ปี
6. การศึกษา
[] ต่ำกว่าปริญญาตรี [] ปริญญาตรี [] สูงกว่าปริญญาตรี
เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ
[] ใช่ [] ไม่ใช่
เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
[] เคย [] ไม่เคย

7. หน้าที่รับผิดชอบ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน / อาจารย์ใหญ่
- ☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ / ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่
- ☐ ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- ☐ ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

8. ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

- ☐ 1 - 5 ปี
- ☐ 6 - 10 ปี
- ☐ 11 - 15 ปี
- ☐ มากกว่า 15 ปี
- ☐ ไม่เคยสอน

ตอนที่ 2

ความพร้อมในการจัดการเรียนร่วม

คำชี้แจง ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจความพร้อมของสถานศึกษาในการดำเนินโครงการ
การเรียนร่วม

อ่านข้อความในช่องที่ 1 แล้วกรอกข้อความเป็นจริงในปัจจุบันลงในช่องที่ 2 และ 3
โดยขีด / ในช่อง 1 - 5 โดยหมายเลข ในคำตอบแต่ละข้อเป็นระดับความพร้อม
ตามลำดับดังนี้

1 หมายถึง	ความพร้อมน้อยที่สุด
2 หมายถึง	ความพร้อมน้อย
3 หมายถึง	ความพร้อมปานกลาง
4 หมายถึง	ความพร้อมมาก
5 หมายถึง	ความพร้อมมากที่สุด

ส่วนในตอนท้ายของแบบฟอร์มเป็นความคิดเห็นอื่น ๆ (ถ้ามี) และข้อคิดเห็น
เพิ่มเติม

1. ความพร้อมในด้านอาคารสถานที่

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
		1	2	3	4	5
<u>ด้านอาคารสถานที่</u>						
1. ห้องเรียนปกติ	ห้อง มีนักเรียน...คน					
2. ห้องแก้ไขการพูด	ห้อง					
3. ห้องเสริมวิชาการ	ห้อง					
4. ห้องปฏิบัติการ	ห้อง					
5. ห้องอื่น ๆ (โปรดระบุ)						
5.1.....						
5.2.....						

ความคิดเห็นในด้านความพร้อมของอาคารสถานที่ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความพร้อมในด้านบุคลากร

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
		1	2	3	4	5
<u>ด้านบุคลากร</u>						
ในโรงเรียนของท่านมีบุคลากรต่อไปนี้ประเภทละกี่คน	[] มี... คน [] ไม่มี					
6. ครูสอนพูด	[] มี....คน [] ไม่มี					
7. ครูประจำชั้นปกติ	[] มี....คน [] ไม่มี					
8. ครูประจำชั้นพิเศษ	[] มี....คน [] ไม่มี					
9. ครูสอนเสริมวิชาการ	[] มี....คน [] ไม่มี					
10. ครูเดินสอน	[] มี....คน [] ไม่มี					
11. ครูที่ปรึกษา	[] มี....คน [] ไม่มี					
12. ครูจิตวิทยา	[] มี....คน [] ไม่มี					
13. ครูแนะแนว	[] มี....คน [] ไม่มี					
14. ครูสังคมสงเคราะห์	[] มี....คน [] ไม่มี					
15. ครูด้านอื่น ๆ	[] มี....คน [] ไม่มี					
(โปรดระบุ)....	[] มี.....คน					
.....	[] ไม่มี.....					
.....						

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
		1	2	3	4	5
บุคลากรภายนอกที่มาให้บริการ เป็นพิเศษ	จำนวนครั้งที่ได้รับ บริการ / ปี					
16. แพทย์	 ครั้ง					
17. นักจิตวิทยาคลินิก	 ครั้ง					
18. นักตรวจการได้ยิน	 ครั้ง					
19. นักแก้ไขการพูด	 ครั้ง					
20. นักกายภาพบำบัด	 ครั้ง					
21. นักกิจกรรมบำบัด	 ครั้ง					
22. ศึกษานิเทศก์	 ครั้ง					
23. บุคลากรอื่น ๆ	 ครั้ง					
(โปรดระบุ)						
.....						

ความคิดเห็นในด้านความพร้อมของบุคลากร (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
		1	2	3	4	5
<u>ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์</u>						
โรงเรียนของท่านมีเด็กที่มี						
ความบกพร่องทางด้าน						
ร่างกายหรือไม่	[] มี....คน					
	[] ไม่มี					
24. เติ้งออกกำลังกาย	ตัว					
25. ไต่เง่วัว / แกะ	ตัว					
26. ไม่กระดานฝึกการ						
ทรงตัว	อัน					
27. ถูทราย	ถุง					
28. ราวคู่	ตัว					
29. ไม่เท้า	อัน					
30. ไม่ค้ายัน	อัน					
31. ดินสอขนาดใหญ่	แท่ง					
32. เครื่องช่วยเดิน	อัน					
33. ที่เปิดหน้าต่างสื่อ	อัน					
34. แกะล้อเลื่อน	ตัว					
35. ไต่อื่น ๆ	ตัว					

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
		1	2	3	4	5
36. อื่น ๆ (โปรดระบุ) โรงเรียนของท่านมีเด็กที่ มีความบกพร่องทางด้าน สติปัญญาหรือไม่ [] มี.....คน [] ไม่มี						
37. อุปกรณ์การสอน อื่น ๆ (โปรดระบุ)						
โรงเรียนของท่านมีเด็กที่ มีความบกพร่องทางด้าน การเห็นหรือไม่ [] มี.....คน [] ไม่มี 38. ดินสอสำหรับเขียน (Stylus)แท่ง						

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อย ที่สุด 1	น้อย 2	ปาน กลาง 3	มาก 4	มาก ที่สุด 5
39. เครื่องมือพิมพ์ดอต เบรลล์ (Braille)	เครื่อง					
40. อักษรเบรลล์	ชุด					
41. กระดาษกราฟ	แผ่น					
42. แผ่นรองเขียน (Slate)	แผ่น					
43. เครื่องมือเรขาคณิต	ชิ้น					
44. ไม้เท้า	อัน					
45. ลูกคิด	ราง					
46. แว่นขยาย	อัน					
47. อุปกรณ์ช่วยการเห็น อื่น ๆ						
(โปรดระบุ).....						
.....						
โรงเรียนของท่านมีเด็กที่ มีความบกพร่องทางการ ได้ยินหรือไม่	☐ มี....คน ☐ ไม่มี					

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
		1	2	3	4	5
48. เครื่องบันทึกเสียง เพื่อฝึกพูด เช่น Phonic mirror	เครื่อง					
49. เครื่องฝึกพูดแบบกลุ่ม เช่น F.M. หรือ loop	เครื่อง					
50. เครื่องแสดงภาพ คลื่นเสียง เช่น vocal 2	เครื่อง					
51. เครื่องช่วยฟัง เฉพาะตัว	เครื่อง					
52. กระดาษเงา	บาน					
53. เครื่องตรวจสอบ แบตเตอรี่	เครื่อง					
54. Tone bar	อัน					
55. เครื่องดนตรีประกอบ จังหวะ	อัน					
56. ของเล่นชนิดมีเสียง ไม่มีเสียง	อัน					

(1) รายการ	(2) สภาพที่เป็นอยู่ ในปัจจุบัน	(3) ระดับความพร้อม				
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
		1	2	3	4	5
57. อื่น ๆ						
.....						

ความคิดเห็นในด้านความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

รายการ	ระดับความพร้อม				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
	1	2	3	4	5
58. โรงเรียนของท่านมีความพร้อมในการจัด การเรียนร่วม.....					
59. โรงเรียนสามารถปรับอาคารสถานที่ให้สามารถ เปิดการเรียนร่วม.....					
60. โรงเรียนสามารถปรับบุคลากรที่มีอยู่ให้สามารถ เปิดการเรียนร่วม.....					
61. โรงเรียนสามารถปรับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีอยู่ แล้วให้สามารถใช้ในการเรียนร่วมได้.....					
62. ปัญหาและอุปสรรคในด้านความพร้อมในการจัด การเรียนร่วม สามารถแก้ไขให้สำเร็จได้.....					

ตอนที่ 3

ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วม

คำชี้แจง ตอนที่ 3 เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรในการจัดการเรียนร่วม อ่าน
ข้อคำถาม (Item) แล้ว แสดงความคิดเห็นโดยขีด / ในช่อง 1 ถึง 8 โดย
หมายเลข ในคำตอบแต่ละข้อเป็นระดับความคิดเห็น ถ้าตัวเลขมากแสดงว่าเห็นด้วย
ตัวเลขน้อยแสดงว่า ไม่เห็นด้วยตามลำดับดังนี้

คำตอบหมายเลข 1,2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
คำตอบหมายเลข 3,4 หมายถึง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
คำตอบหมายเลข 5,6 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
คำตอบหมายเลข 7,8 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อคำถาม (Item)

ตอนที่ 1

	1	2	3	4	5	6	7	8
1. เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะ.....								
2. บุคลากรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัด การเรียนร่วม.....								
3. อาคารสถานที่ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัด การเรียนร่วม.....								
4. เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัด การเรียนร่วม.....								

ตอนที่ 2

ข้อ 11 และ 12 ให้ท่านใส่เครื่องหมาย / ใน [] ที่ท่านต้องการมากที่สุด
(เลือกได้มากกว่า 1) และโปรดเรียงลำดับในช่องขวามือ

11. หากมีการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนของท่านมีความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วม
สำหรับเด็กประเภทใด

- [] 1. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
[] 2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
[] 3. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น
[] 4. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
[] 5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทรวมกัน

ลำดับความต้องการ
.....
.....
.....
.....
.....

12. หากมีการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนของท่านมีความต้องการที่จะเปิด
การเรียนร่วมแบบใด

- [] 1. เรียนร่วมแบบเต็มเวลา ในชั้นเรียนปกติ
[] 2. เรียนร่วมแบบจัดพิเศษ เรียนร่วมบางเวลา
[] 3. เรียนร่วมแบบจัดชั้นพิเศษ ในโรงเรียนปกติ
[] 4. เรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ และมี
ครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา
[] 5. เรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ และ
รับบริการจากครูเวียนสอน

ลำดับความต้องการ
.....
.....
.....
.....
.....

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการในการจัดการเรียนรู้ระหว่างเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษกับเด็กปกติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
- ความคิดเห็นในการจัดการเรียนร่วม

ตอนที่ 1

สถานการณ์ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงใน []

เติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ชื่อสถานศึกษาที่ท่านทำงาน.....
2. การจัดการเรียนการสอน [] โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วม
[] โรงเรียนที่ไม่มีการจัดการเรียนร่วม
3. เพศ [] ชาย [] หญิง
4. อายุ [] ต่ำกว่า 21 ปี
[] 21 - 30 ปี
[] 31 - 40 ปี
[] 41 - 50 ปี
[] 51 - 60 ปี
5. อายุราชการ
[] 1 - 5 ปี
[] 6 - 10 ปี
[] 11 - 15 ปี
[] มากกว่า 15 ปี
6. การศึกษา
[] ต่ำกว่าปริญญาตรี [] ปริญญาตรี [] สูงกว่าปริญญาตรี
เรียนสาขาการศึกษาพิเศษ
[] ใช่ [] ไม่ใช่
เคยอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
[] เคย [] ไม่เคย

7. หน้าที่ที่รับผิดชอบ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ☐ ผู้อำนวยการโรงเรียน / อาจารย์ใหญ่
 - ☐ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ / ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่
 - ☐ ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - ☐ ครูที่ไม่ได้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
8. ประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- ☐ 1 - 5 ปี
 - ☐ 6 - 10 ปี
 - ☐ 11 - 15 ปี
 - ☐ มากกว่า 15 ปี
 - ☐ ไม่เคยสอน

ตอนที่ 2

ข้อ 11 และ 12 ให้ท่านใส่เครื่องหมาย / ใน [] ที่ท่านต้องการมากที่สุด (เลือกได้มากกว่า 1) และโปรดเรียงลำดับในช่องขวามือ

11. หากมีการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนของท่านมีความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วมสำหรับเด็กประเภทใด

- [] 1. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย
[] 2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
[] 3. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น
[] 4. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
[] 5. เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทรวมกัน

ลำดับความต้องการ

.....
.....
.....
.....
.....

12. หากมีการจัดการเรียนร่วม โรงเรียนของท่านมีความต้องการที่จะเปิดการเรียนร่วมแบบใด

- [] 1. เรียนร่วมแบบเต็มเวลา ในชั้นเรียนปกติ
[] 2. เรียนร่วมแบบจัดพิเศษ เรียนร่วมบางเวลา
[] 3. เรียนร่วมแบบจัดชั้นพิเศษ ในโรงเรียนปกติ
[] 4. เรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ และมี
ครูการศึกษาพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา
[] 5. เรียนร่วมแบบเต็มเวลาในชั้นเรียนปกติ และ
รับบริการจากครู วิทยากร

ลำดับความต้องการ

.....
.....
.....
.....
.....

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการในการจัดการเรียนรู้ระหว่างเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษกับเด็กปกติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$1. \quad \chi^2 = \frac{K}{K-1} \left[\frac{1-s^2}{s^2} - 1 \right]$$

เมื่อ χ^2 คือ ความเที่ยงของแบบทดสอบ

K คือ จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

s_1^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนในข้อคำถามข้อที่ 1

s^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

$$2. \quad t = \frac{\bar{X} - M}{\frac{s}{\sqrt{n}}}$$

$$s = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

3.

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}, \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

4.

$$W = \left(\frac{12 \sum T_i^2}{n^2(n^2-1)} \right) - \frac{3(n+1)}{n-1}$$

$$T_i = \frac{m(m)(n+1)}{2}$$

เมื่อ W คือ ความสอดคล้องของการจัดอันดับ

T_i คือ ผลรวมของอันดับภายหลังจากที่กลุ่มผู้จัดอันดับได้จัดอันดับเรียบร้อยแล้ว

m คือ จำนวนกลุ่มผู้จัดอันดับ

n คือ จำนวนข้อที่จะนำมาจัดอันดับ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกัญญา ขำเพชร

เกิดวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2496

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 70/188 ประชานิเวศน์ 2 ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี 11000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวัดพลับพลายชัย ตำบลบ่อมปราย
เขตบ่อมปรายศรีอยุธยา
กรุงเทพมหานคร 10100

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2514	ป.กศ.ต้น วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
พ.ศ. 2516	ป.กศ.สูง วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์
พ.ศ. 2520	กศ.บ. (สังคมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
พ.ศ. 2538	กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กับเด็กปกติในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุกัญญา ขำเพชร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2538

การวิจัยเรื่องนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 146 คน ครูผู้สอนจำนวน 380 คน รวมทั้งหมด 526 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งมีความเชื่อมั่น 0.76 และแบบสอบถามที่แบ่งออกเป็นส่วน ๆ คือ ส่วนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านอาคารสถานที่ ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านบุคลากร ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับความพร้อมด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ส่วนที่ 4 สอบถามผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับความคิดที่จะจัดให้มีการเรียนร่วม ส่วนที่ 5 สอบถามผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม ส่วนที่ 6 สอบถามผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับความต้องการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ตามลำดับความจำเป็นและความสำคัญ ส่วนที่ 7 สอบถามผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับประเภทของการจัดการเรียนร่วม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้คือ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบค่าที และ ดัชนีเบี่ยงเบน

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่มีความพร้อมด้านอาคารสถานที่ เพื่อจัดการเรียนร่วมนอกจากห้องเรียนปกติ
2. โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่มีความพร้อมด้านบุคลากรเพื่อจัดการเรียนร่วม นอกจากครูประจำชั้นปกติ
3. โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ไม่มีความพร้อมด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ เพื่อจัดการเรียนร่วมนอกจากของเล่นชนิดมีเสียงและไม่มีเสียง
4. ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ยังไม่มีความคิดที่จะจัดการเรียนร่วม
5. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีทัศนคติในเรื่องทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับการจัดการเรียนร่วม

6. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางด้านสติปัญญา เป็นอันดับแรก

7. ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรจัดการเรียนร่วมประเภทจัดชั้นพิเศษใน โรงเรียนปกติ เรียนร่วมเป็นบางเวลาเป็นอันดับแรก สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

READINESS AND NEEDS OF MAINSTREAMING BETWEEN SPECICALLY NEEDED
CHILDREN AND NORMAL CHILDREN IN SCHOOLS UNDER THE OFFICE
OF PRIMARY EDUCATION OF BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

SUKANYA KUMPET

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Mater of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 1995

The purposed of this research was to study readiness and need for mainstreaming between specially needed children and normal children in schools under the Office of Primary Education of Bangkok Metropolis

The sample used in this research included 146 school administrators and 380 teachers, totalling 526, from Primary Schools under the office of Primary Education of Bangkok Metropolis. The rating - scale questionnaire with the reliability of 0.76 was used in collecting data. This questionnaire consisted of 7 parts: Part I on readiness in facilities : Part II on readiness in personal; Part III on readiness in equipment and materials ; Part IV on opinions in mainstreaming Provision ; Part V on administrators and teachers' opinions in mainstreaming in general ; Part VI on administrators and teacher' opinions in priority of needs for mainstreaming for each type of specially needed children; and Part VII on administrators and teachers' opinions in types of mainstreaming.

The statistics used for analyses of data were arithmetic mean, standard deviation, Percentage, t-test and W-test

The main research findings were summarized as follows.

1. The schools under the office of Primary Education of Bangkok Metropolis had no readiness in facilities for mainstreaming.

2. The schools under the office of Primary Education of Bangkok Metropolis had no readiness in Personnel for mainstreaming, except for regular classroom teachers.

3. The schools under the office of Primary Education of Bangkok Metropolis had no Readiness in equipment and materials for mainstreaming, except for audio toys.

4. The administrators school under the office of Primary Education of Bangkok Metropolis had no opinions for mainstreaming Provision.

5. The administrators and teachers had positive opinions in mainstreaming in general

6. The administrators and teachers in schools under the office of Primary Education of Bangkok Metropolis agreed that there should be mainstreaming provision for the specially needed children in cognitive aspect as the first prisrity

7. The administrators and teachers in schools under the office of Primary Education of Bangkok Metropolis agreed that there should be part-time mainstreaming provision as the first priority for the specially needed children.